

சீதம்பரம்

திருச்சுற்றம்பலம்

சீதம்பரம்

மறைஞானசம்பந்தநாயனார்

அருளிச்செய்த

மகாசிவராத்திரிகற்பமுதலியன

இவை,

திருக்கைகலாசபரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ-சிவஞானபாலையேதசிகராதீனத்துச்

சீதம்பரம் ஈசானியாடம்

நீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகளவர்களால்

பரிசேசாதிக்கப்பட்டு

சுவாமிகளேமுதிய குசனமுதலியவற்றோடு

சேன்னைக் கிஸ்டியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பணடிகர்

இரத்தினவேலுமுதலியாரால்

சமது

பண்டித மித்திர யந்திர ஸாலையில்

அச்சிற் பதிப்பாகியுள்ளது.

சிவமயம்.

- க. மகாசிவராத்திரிகற்பம்.
- உ. மாதசிவராத்திரிகற்பம்.
- ங. சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம்.
- ச. சோமவாரகற்பம்.
- இ. வருத்தமறவுய்யுட்வழி.
- ஈ. உருத்திராக்கவிசிட்டம்.
- ஊ. திருக்கோயிற்குற்றம்.

- க. ஷை நூல்களின் சூசனம்.
- உ. சிவராத்திரிபுராணத்தில் சிவராத்திரிமான்மியச்சூக்ய இவை இதுந் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

விலை அணா - ௪.

மு க வு ளை.

இந்தூலாசிரியர் வேளாளர்குலத்திலே பரம்பரைச்சை வாசாரியர் மரபிலுதித்து, மறைஞானசம்பந்தரெனத்திருநாமம் பெற்று இளம்பருவத்திலேயே இலக்கிய இலக்கண முதலிய கருவிறூல்களையும் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும் சிவாக் மாதிகளையும் நல்லாசிரியனாவழிபட்டு முறையினாய்ந்து, வட மொழி தென்மொழிகளில் வல்லராய், அவற்றினுண்மைப் பொருள்களை ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து, மெய்யுணர்வுடைய ராகி, நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கல்விகற்பித்தலோடு ஞானோப தேசமும் புரிந்துகொண்டு, சிதம்பரத்திலே வீற்றிருந்தவர்.

இத்தகைய இவர் தாம்பெற்ற அரும்பேறு தமிழ்நாடுமுற் றும்பெறுவான் கருணைமேலீட்டினால் சிவஞானசித்தியார் சுப ஸூத்திற்கு ஒரு அரியஉனையும், உபாகமங்களுளொன்றாகிய சிவ தருமோத்தரமும், தாம்பயின்ற சிவாகமங்களின்வழியே சைவ சமயநெறி பரமதருமிரபாணு சங்கற்பந்ராகரணம் இறைவ னூற்பயன் பஞ்சாக்கரமாலே சிற்றம்பலநாடிமாலே மகாசிவ ராத்திரிகற்பம் மாதசிவராத்திரிகற்பம் சோமவாரசிவராத்திரி கற்பம் சோமவாரகற்பம் வருத்தமறவுய்யும்வழி உருத்திராக்க விசிட்டம் திருக்கோயிற்குற்றமுதலியவைகளும், அருணகிரி புராணமும் தமிழில் அருளிச்செய்திருக்கின்றனார். இவரரு ளியவெல்லாம் யாவரும் விதிவிலக்குக்களையறிந்து உண்மை தெளிந்து முத்தியின்பம் தலைக்கூடுதற்கு முக்கிய சாதனமாக உள்ளவைகளேயாம்.

இவற்றுள், அச்சிர்பதிக்ஷப்படாதன வெல்லாம் பதிக்க
 வேண்டுமென்று நிருக்கைகலாசபாம்பரைப் பொம்மபுரம் ஸ்ரீ
 சிவஞானபாலையே சிகராதீனததச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம்
 ஸ்ரீமத்-இராமலிங்ககவாயநாவீகர் மிகமுயன்றும் எங்குங்
 கிடைப்பது அருமைபாக, அவைமுற்றும் ஒருங்கு எழுதப்பட்
 டதொருபிரதி சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலே அநி
 பதியவர்களாகிய ஸ்ரீமத் சகாசிவப்பிள்ளையவர்கள் பாற் கிடைத்
 தது. அதில் மகாசிவராத்திரிகர்பமுதலிய இவ்வீவரூம் எழு
 திகொண்டி பின்னொருநகால் நாமடியவழி அப்புத்தகம் எவ்
 வாற்றோ தவறினாய் மயன் பெற்றற்கு யவாயுள்ள இவற்றை
 ஒருவாறு நிலவுவித்தல் வேண்டுகெமன் றுந் தநந்தால் இந்நூல்
 களிளிநுந்தகுறைபாடுகளைப் படிபுராநாநிகர் ஸுதல்கொண்
 டி நிருத்தி, முக்கியமாக வேண்டப்படுங் சிலநிரிப்புக்களம்
 நுசனங்களும எழுதியவர்க, அவ்வாறே பாரிற் படிப்பக்கப்
 பட்டன. பதிக்குங்கால் என்னுக்குக் கிடைத்த சிவராத்திரிகற்பம்
 சோமவாழகற்பமென்னும் பாகங்களிலும் முற்கண்ட குறை
 பாடு எச்சியுந்தன. ஆகலின், இவ்வீவரு நூல்களுள்ளும
 பற்றும் அச்சிடப்படாதுள்ள பரமத்திரிபாபானுமுதலிய இந்
 நூல்களுள்ளும் எச்சுநூல்கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் தலைய
 டைந்தவரின் சுந்தபாடமாக்கி ஒருங்குநிலவுவித்தல் வேண்டு
 மென்பது உத்தமம். இதழிறத்த அரியநூல்கள் கிடைக்கப்
 பெற்றிருந்தும் யாருக்கும் பயன்படுமா, புரிவாது வைத்
 திருந்து செல்முசலியவைகட்கு இனையாகிவிடுகது மாண்
 பன்று. இங்ஙனம் உபகரித்தற்குணமின்மையானே ஒருவர்க்
 கும் பயன்படாதொழிந்தநூல்கள் எண்ணிறந்தனவென்பது
 வருமறிந்த விஷயமேயாகலின் யாம அதுபற்றி விரித்திலம்.

ஈ. இரத்தினவேலு முதலியார்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாசிவராத்திரிகற்பம்.

உலகம் புரிய வுமைபெற்ற மைக்கை

மலையினடி வாரஞ்சேர் வாம்.

க.

உலகமும் பல்லுயிரு மொன்றி நிறைந் தோங்கி

யிலகுமம லன்சிவமென் பேம்.

உ.

அனைத்துயிரு நீங்கா வடலனைநீந் காளைன்

மனத்தினுமுள் ளான்குறைமென் மற்று.

ந.

கந்தனடி பந்தனடி கட்டுவாவேந் தன்முதலோர்

தந்திருத்தா னும்பணியாந் தாழ்ந்து.

ச.

ஆகமத்து மாராய்க் தமலசிவ ராத்திரியின்

மாகத்திற் பூசனைசொல் வாம்.

ந.

(*) அக்ஷரமெனபுற இரட்டுறமொழிதல. (உ) இக்கற்பத்தினுள்ள விவரத்தினை பற்றி கணபதபாடமையின இரதூலாகிரியரூபிய பரமத்திரிபாறவிலுள்ள துதி பிரஸங்கிசென்ற ஈண்டிச சேரககப்பட்டது. (இ) செளரமானபபடி குமபததிற் குரியனனுகியினவருமாக மாத அபரபககச்சுதாததி உததமும், சாந்திரமானபபடிவரும மாகமாத அபரபககச்சுதாததி மததிமும், சாந்திரமானபபடிவரும பால்குனமாத அபரபககச்சுதாததி அதமபா மென்று காணம் காமிகமுதலிய ஆகமங்களினும், சாந்திரமானபபடி மார்கழியிலவருந் தை மாதத்திற்கு விவாகமுதலிய சுபகாரியங்களில் கிஷேதமேற்பட்டிருப்பதுபோலத் தை மாதத்தில் வருகிற மாகமாதிவராதிரி கொள்ளலாகாதென அமமாதத்திற்கு விஷேதமேற்பட்டிருத்தலின் செளரமானபபடி மாசிமாதத்தில்வரும சாந்திரமான மாகமாசமே மாகமாசென கொள்ளல்வேண்டுமென்று மேற்படி காமிகம் புரோதகமுதலிய ஆகமங்களினும் கூறப்பட்டிருத்தலான ஈண்டிக்கூறுவது அவ்வுததமாத சிவராத்திரியெனப்பா “மாகத்திய அமலசிவ ராத்திரியின் பூசனை சொல்வாம்” என்றார்.

- மாகத் தபரதிர யோதசியோ டேபதினான்
நேகவா ரத்தினிசை யின். ௬.
- அற்றைநிசி யிற்சிவன்ற ளர்ச்சிக்க பாசவீத
மற்றமலன் பாதமடை வார். ௭.
- சத்திமய மேபதின்மூன் றும்பிற் சதூர்த்தசியச்
சத்திமான் மேனியே தான். ௮.
- நூவுதிர யோதசினா லேழுநின்றி னேடே
யொருநா ழிகைபதினான் குள். ௯.
- ஒன்றியுறி னுத்தமத்தி னுத்தமமே சத்திமயங்
குன்றியுறி னுத்தமமாக் கொள். ௧௦.
- ஒன்றுடனு மொன்றாச் சதூர்த்தசியி னர்ச்சிக்க
மன்றவது தான்மத்தி மம். ௧௧.
- ஒன்றிற் சதூர்த்தசியி னேடே யமாவாசை
மன்றவது தானதம மம். ௧௨.
- கூடினமா வொசைபதி னுன்கிறதிக் கூறுதனிற்
கூடுமதற் குட்பெயர்கு கு. ௧௩.
- புரிந்தார் குகுப்புணர்ந்த பொல்லாநாட் பூசை
யெரிந்தார் நிரயத் திழிந்து. ௧௪.
- வைதிகர்க்கே பாங்கமா வொசைச் சதூர்த்தசிதான்
சைவர்க் கதன்முன்னாட் சால்பு. ௧௫.
- திதித்திரயஞ் சேர்ந்த சிவராத் திரிதான்
மதிக்கிலிநு வர்க்கும் வரம். ௧௬.
- அற்றைநிசி யந்தத் தமாவாசை தாள்வந்து
பற்றுதன்முன் பூசையினைப் பண். ௧௭.

(௩) மயம் - வடிவம். பின் - ஈண்டு அபரபகம். (௧௦) சத்திமயம் - ஈண்டுத் திரயே
தரித்தி. (௧௪) குகுபெனபதற்கு, சந்திரநரிசனயிலவாத தென்பதுபொருள்.

- மாகத் தபரதிர யோதசியோ டேபதினான்
நேகவா ரத்தினிசை யின். ௬.
- அற்றைநிசி யிற்சிவன்ற ளர்ச்சிக்க பாசவீத
மற்றமலன் பாதமடை வார். ௭.
- சத்திமய மேபதின்மூன் றும்பிற் சதூர்த்தசியச்
சத்திமான் மேனியே தான். ௮.
- நூவுதிர யோதசினா லேழுநின்றி னேடே
யொருநா ழிகைபதினான் குள். ௯.
- ஒன்றியுறி னுத்தமத்தி னுத்தமமே சத்திமயங்
குன்றியுறி னுத்தமமாக் கொள். ௧௦.
- ஒன்றுடனு மொன்றாச் சதூர்த்தசியி னர்ச்சிக்க
மன்றவது தான்மத்தி மம். ௧௧.
- ஒன்றிற் சதூர்த்தசியி னேடே யமாவாசை
மன்றவது தானதம மம். ௧௨.
- கூடினமா வொசைபதி னுன்கிறதிக் கூறுதனிற்
கூடுமதற் குட்பெயர்கு கு. ௧௩.
- புரிந்தார் குகுப்புணர்ந்த பொல்லாநாட் பூசை
யெரிந்தார் நிரயத் திழிந்து. ௧௪.
- வைதிகர்க்கே பாங்கமா வொசைச் சதூர்த்தசிதான்
சைவர்க் கதன்முன்னாட் சால்பு. ௧௫.
- திதித்திரயஞ் சேர்ந்த சிவராத் திரிதான்
மதிக்கிலிநு வர்க்கும் வரம். ௧௬.
- அற்றைநிசி யந்தத் தமாவாசை தாள்வந்து
பற்றுதன்முன் பூசையினைப் பண். ௧௭.

(௩) மயம் - வடிவம். பின் - ஈண்டு அபரபகம். (௧௦) சத்திமயம் - ஈண்டுத் திரயே
தரித்தி. (௧௪) குகுபெனபதற்கு, சந்திரநரிசனயிலவாத தென்பதுபொருள்.

தந்தமக்குத் தக்கசம யத்தினருச் சித்தார்க்குச்
சிந்துமிடர் வாய்க்குஞ் சிறப்பு. ௧௮.

அருச்சுனையில் லாருறங்கா தற்றைந்சி முற்றுஞ்
சரிக்சிவன் றுள்வணங்கித் தாம். ௧௯.

தரிக்க கவுதுகமுன் னுளதன்பின் னுளிற்
பிரிக்கவுண லாதி பிற. ௨௦.

ஆடிநீர் வேண்டுமுப யோக விதமனைத்துந்
தேடிச் சிவபூசை செய். ௨௧.

புரிகயா மந்தோறம் பூசைந்சி வேலை
பரிவுறவே நூல்விதியைப் பார்த்து. ௨௨.

ஆட்டிடுக கவ்வியம்பஞ் சாவமிர்தந் தேனிககி
னீட்டியநீர் யாமமுறை யின். ௨௩.

சர்க்கலா ிதன் பாடுனய் சதியென்ற வேலாந்து
மறபுதனுக் காட்டுமயீர் தம். ௨௪.

தாவித்துக் கவ்வியத்தைப் போலத் தனித்தனியே
யாவித் தரன்முடிமே லாட்டு. ௨௫.

சாத்தக வில்வமலா சாதிநந்தி யாவர்த்தப்
பூத்தனையும் வேலைமுறை புக்கு. ௨௬.

முறையுறவே முற்கான்னம் பாயசந்தி லான்ன
மிறைமுன்சுத் தான்னமுநீ யேற்று. ௨௭.

பரிவுறவே பாத்திய மாதி யனைத்தம்
புரிகவிதி பார்த்துணர்ந்தின் போடு. ௨௮.

(௨௦) கௌதுகம் - இரக்ஷாபந்தனம். (௨௧) முற்கம் - பச்சைப்பயறு. (௨௩-௨௬-௨௭)
இவற்றிற்குறப்பரிவனவற்றை முதற்சரமமுதல் நான்குசரமங்களுக்கும் முறையேகொள்க.
(௨௪) இதிற்குறப்படுவது ரஸபஞ்சமிர்தமெனவும் இதனேடு வரழைப்பதும் பலாப்பதும்
மாமபதும் மூன்றுங்கட்டின் அது பலபஞ்சமிர்தமெனவும் பெயர்பெறும். (௨௫) தாவித்
தல் - தாவித்தல். ஆவித்தல் - ஆவாவித்தல் என்பர்.

பசிக்கழிந்தா னீரலீது பால்பழந்தா னற்பம்
புசிக்கமுதல் யாமம்பூ சித்து.

உக.

அற்றை நிசியுறங்கா தர்ச்சித்துப் பாரணத்தை
மற்றையநாட் செய்கை வரம்.

க௦.

ஆரணனை யர்ச்சித் தமுதருத்தி யண்பர்க்குப்
பாரணத்தை நீபின்பு பண்.

கக.

பாரணஞ் செய்தான் பகலுறங்கி னூற்றுவரை
யாரணனைக் கொன்றபழி யாம்.

கஉ.

உறங்கினான் சாந்தியெனு மோமம் புரிக
மறைந்துகெடு மேயந்த மாசு.

கக.

அங்குர மாதிரியின்ற வகவினையு
மங்குமுறை செய்தான் மதித்து.

கச.

அக்கால மாசுச் சதுர்த்தசியி னர்ச்சித்துப்
புக்கானவே டன்மேற் புரம்.

கந.

துர்த்தன் சுருமார னந்தணன்மா சுப்பூசை
பார்த்தான்கீ தத்தாசைப் பட்டு.

கக.

அற்றான்முன் செய்த வவல வினையினத்தும்
பெற்றான் சிவபுரத்தைப் பின்.

க௪.

நின்மலனை நூல்விதியி னர்ச்சித்த நேசர்க்குப்
பன்னவல்லா ராரே பலம்.

க௫.

கடனுறவிக் கற்பத்தைக் கற்றவர்கேட் டாரு
மடைவரம லன்சிவலோ கம்.

கக.

மகாசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

பசிக்கழிந்தா னீரலீது பால்பழந்தா னற்பம்
புசிக்கமுதல் யாமம்பூ சித்து.

உக.

அற்றை நிசியுறங்கா தர்ச்சித்துப் பாரணத்தை
மற்றையநாட் செய்கை வரம்.

க௦.

ஆரணனை யர்ச்சித் தமுதருத்தி யன்பர்க்குப்
பாரணத்தை நீபின்பு பண்.

கக.

பாரணஞ் செய்தான் பகலுறங்கி னூற்றுவரை
யாரணனைக் கொன்றபழி யாம்.

கஉ.

உறங்கினான் சாந்தியெனு மோமம் புரிக
மறைந்துகெடு மேயந்த மாசு.

கக.

அங்குர மாதிரியின்ற வகவினையு
மங்குமுறை செய்தான் மதித்து.

கச.

அக்கால மாசுச் சதுர்த்தசியி னர்ச்சித்துப்
புக்கானவே டன்மேற் புரம்.

கந.

துர்த்தன் சுருமார னந்தணன்மா சுப்பூசை
பார்த்தான்கீ தத்தாசைப் பட்டு.

கக.

அற்றான்முன் செய்த வவல வினையினத்தும்
பெற்றான் சிவபுரத்தைப் பின்.

க௭.

நின்மலனை நூல்விதியி னர்ச்சித்த நேசர்க்குப்
பன்னவல்லா ராரே பலம்.

கஅ.

கடனுறவிக் கற்பத்தைக் கற்றவர்கேட் டாரு
மடைவரம லன்சிவலோ கம்.

கக.

மகாசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

மாதசிவராத்திரிகற்பம்.

- மாசசிவ ராத்திரியுஞ் சொல்வா மலமறுக்கும்
போதகன்பா தத்தார்வம் பூண்டு. க.
- பங்குனிக்குஞ் சித்திராக்கும் வைகசிக்கும் பாங்கபர
திங்களைன லேநீ தெளி. உ.
- இரண்டுபதின் மூன்றைந் தெனாந்திதியிற் பூசை
யிரண்டற் வீசற் கியற்று. க.
- முத்தியுறும் பக்கந்தா னுனிமுத லைப்பசியே
யத்தமிவற் றிற்பாங்கே யாம். ச.
- மூன்றெட்டு முந்நான்கைந் தேழு முறையுறவே
யான்றகிதி நாளாருச்சி யாங்கு. டு.
- இருபக்கங் கார்த்திகைக்கு மார்சுழிக்கு மேய்க்து
மிருநான்கீ ராறுதிதி யெண். சு.
- புரிசசிவ பூசையினைப் பூருவபக் கத்தி
னிருநான்கிற் றைமாதத் தின். எ.
- இட்டலிங்கந் தன்னிற் பரார்த்தத்து மிம்முறையே
யிட்டமுறப் பூசை யியற்று. அ.
- பாரணத்தை மற்றையநா டன்னிற் பசற்பனுங்க
பூரணனைப் பூசை புரிந்து. க.
- இரண்டு படினே திதியிரவி னேற்றந்
திரண்டதிதி தானே சிறப்பு. கௌ.

(க) போதகன் - யானைமுகவிகாயகன். (உ) அபரதிகள் - ஈண்டு அபரபகம் இச்
செய்யுண்முதலியவற்றிற் கூறப்படுமாதங்கட்கு அவ்வவற்றின்பிற்கு கூறப்படும் இலக்க
ஒள்ள திதிகள் முறையே கட்டிக்கொள்ள.

சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம்.

இந்தமுறை மீன மெழுவாய் மகரந்தா
னந்த மிவற்றனைத்து மாம்.

கக.

அற்றாரே பாவ மருச்சித்தா ரிந்தமுறை
பெற்றார் சிவலோகம் பின்.

கஉ.

அங்குர மாதி விதியறிந்தே யாகமத்து
லிங்கியற்றி னன்றென்றே யெண்.

கங.

இந்த வியலை யெழுதிற் படித்திடினும்
பந்தவினை போழுறுமின் பம்.

கச.

மாதசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சோமவார

சிவராத்திரிகற்பம்.

தந்திமுகன் குணினைவார் தானே தருமெம்முட்
சிந்தனை செய்வ சிறப்பு.

சொல்வா மினிச்சோம வாரசிவ ராத்திரியு
மெல்லாஞ் சிவமென் றெணி.

சந்திரவா ரத்துதயந் தங்கியமா வாகைந்சி
யங்கியயா மத்தினுமுற் றால்.

ஒருமூன்று கோடிசிவ ராத்திரியொ டொக்கும்
பரமசிவ னைப்பூசை பண்.

அந்தியயா மத்தி னனாநா ழிகையுறி
மங்கியயா மத்தினிறை வாம்.

அற்றிடினே யந்தியயா மத்தினமா வாசைசிறி
தற்றந்சி பூசைவர மன்று.

௬.

மற்றையநாட் பூசை முடித்து மறையவர்க்கு
நற்றவர்க்கு மோதனத்தை நல்கு.

௭.

அருந்தியசன் பின்னுறங்கா தன்றுபக லெல்லா
மிருந்துசிவன் பாதமல ரேத்து.

௮.

அருச்சித்தா ரிவ்வா றரித்துமல மெல்லாம்
பரித்திருப்ப ரீசன் பதம்.

௯.

உத்தரபக் கத்திற் சதூர்த்தசிமுன் னோதுமுறை
யொத்துறினே யவ்வாரத் துள்.

௧௦.

அற்றை நிசியு மரியசிவ ராத்திரியாம்
பற்றறுப்பா னேப்பூசை பண்.

௧௧.

பண்ணிகு மற்றையநா னேப்பகவிற் பூசனையைப்
பண்ணியதன் பின்பா ரணம்.

௧௨.

அருத்தித் தவத்தார்க்குப் பின்று மருந்திற்
பரிப்பார் விரத பலம்.

௧௩.

புரிந்தார்க ளிந்தந்சி யிற்சிவனைப் பூசை
பிரிந்துன் சிவலோகம் பெற்று.

௧௪.

அண்டமனைத் தும்மொடுங்கும் போதகனோ மற்றமலங்
கண்டுதினைப் பார்க்கிவபோ கம்.

௧௫.

உறுவ ருகந்தாரு மிந்நோன் புளத்தே
யறுவர்கா மாநிகல கம்.

௧௬.

ஓர்ந்தார்க ளிந்தவிய றத்தமுளத் தூனமலங்
தீர்த்தே திளைப்பார் சிவம்.

௧௭.

சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

அற்றிடினே யந்தியயா மத்தினமா வாசைசிறி
தற்றந்சி பூசைவர மன்று.

௬.

மற்றையநாட் பூசை முடித்து மறையவர்க்கு
நற்றவர்க்கு மோதனத்தை நல்கு.

௭.

அருந்தியசன் பின்னுறங்கா தன்றுபக லெல்லா
மிருந்துசிவன் பாதமல ரேத்து.

௮.

அருச்சித்தா ரிவ்வா றரித்துமல மெல்லாம்
பரித்திருப்ப ரீசன் பதம்.

௯.

உத்தரபக் கத்திற் சதூர்த்தசிமுன் னோதுமுறை
யொத்துறினே யவ்வாரத் துள்.

௧௦.

அற்றை நிசியு மரியசிவ ராத்திரியாம்
பற்றறுப்பா னேப்பூசை பண்.

௧௧.

பண்ணிகு மற்றையநா னேப்பகவிற் பூசனையைப்
பண்ணியதன் பின்பா ரணம்.

௧௨.

அருத்தித் தவத்தார்க்குப் பின்று மருந்திற்
பரிப்பார் விரத பலம்.

௧௩.

புரிந்தார்க ளிந்தந்சி யிற்சிவனைப் பூசை
பிரிந்துன் சிவலோகம் பெற்று.

௧௪.

அண்டமனைத் தும்மொடுங்கும் போதகனோ மற்றமலங்
கண்டுதினைப் பார்க்கிவபோ கம்.

௧௫.

உறுவ ருகந்தாரு மிந்நோன் புளத்தே
யறுவர்கா மாநிகல கம்.

௧௬.

ஓர்ந்தார்க ளிந்தவிய றத்தமுளத் தூனமலங்
தீர்த்தே திளைப்பார் சிவம்.

௧௭.

சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவசண்முகன் றணை.

சிவராத்திரிகற்பஞ்சனம்.

முன்னொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரமதேவர்முதலிய பிரபஞ்சமனைத்துந் சிவத்திலொடுங்க, அவ்விரவிலே உமாதேவியார் சிவபெருமானை வேதாகமவிதிப்படி நான்கு யாமமும் அருச்சித்து, அவ்விரவுபுலர்ந்தபின் அப்பெருமாளையிறைஞ்சி, “யான்வழிபட்ட இவ்விரவு சிவநிசியென வழங்கவும் இந்நிசியிலே நான்குயாமமும் பூசைபுரிந்தவர் முத்தியெய்தவும் அருளவேண்டும்” என வேண்டி உரம்பெற்றனர். இதுவே சிவராத்திரி வரலாறென்பர்.

இஃதன்றியும், மற்றொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரளயவெள்ளத்தாழ்ந்த வுலகைத் திருமால் வராகவருக்கொண்டு தூக்கின்றுவி, மேருவாதிய மலைகளை அதற்காதாரமாக நாட்டி, பின்னர்த் தமது நாபிக்கமலததுதிப்பித்த பிரமதேவருக்கு உலகைப் படைக்குமாறு பணித்த, தாந் திருப்பாற்கடலை யடைந்து அறிதுயிலமர்ந்திருக்க; அப்பிரமதேவர் முன்போல யாவும் படைத்துத் தாமே இறைவரெனத்தருக்கித் தம்மாலாக் பட்ட அனைத்தையும் நாடிவருங்கால், அத்திருப்பாற்கடலை யெய்தி, ஆக்குள்ள திருமாலையெழுப்பி, நீ யாவென வ்ன வினர். அவர் யானே யாவுநல்கும் பரம்பொருளெனலும், பிரமதேவர் யாவுநல்கும் பரம்பொருள் யானையாக நீ யிங்ஙன மிசைப்பதென்னெனக் கலாம்வளைத்தனர். இங்வாறு இருவரும் கலாய்த்து அஸ்திரசஸ்திரங்களாற் போர்புரியுங்கால் இருவர்க்கு மிறுதியெய்தாவாறு இடையே சிவபெருமான் அனற் றிரட்சிவடிவாய்ச் சிவலிங்கவருக்கொண்டு திகழ்த்தனர்.

சிவசண்முகன் றணை.

சிவராத்திரிகற்பஞ்சனம்.

முன்னொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரமதேவர்முதலிய பிரபஞ்சமனைத்துந் சிவத்திலொடுங்க, அவ்விரவிலே உமாதேவியார் சிவபெருமானை வேதாகமவிதிப்படி நான்கு யாமமும் அருச்சித்து, அவ்விரவுபுலர்ந்தபின் அப்பெருமாளையிறைஞ்சி, “யான்வழிபட்ட இவ்விரவு சிவநிசியென வழங்கவும் இந்நிசியிலே நான்குயாமமும் பூசைபுரிந்தவர் முத்தியெய்தவும் அருளவேண்டும்” என வேண்டி உரம்பெற்றனர். இதுவே சிவராத்திரி வரலாறென்பர்.

இஃதன்றியும், மற்றொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரளயவெள்ளத்தாழ்ந்த வுலகைத் திருமால் வராகவருக்கொண்டு தூக்கின்றுவி, மேருவாதிய மலைகளை அதற்காதாரமாக நாட்டி, பின்னர்த் தமது நாபிக்கமலததுதிப்பித்த பிரமதேவருக்கு உலகைப் படைக்குமாறு பணித்த, தாந் திருப்பாற்கடலை யடைந்து அறிதுயிலமர்ந்திருக்க; அப்பிரமதேவர் முன்போல யாவும் படைத்துத் தாமே இறைவரெனத்தருக்கித் தம்மாலாக் பட்ட அனைத்தையும் நாடிவருங்கால், அத்திருப்பாற்கடலை யெய்தி, ஆக்குள்ள திருமாலையெழுப்பி, நீ யாவென வனவீனார். அவர் யானே யாவுநல்கும் பரம்பொருளெனலும், பிரமதேவர் யாவுநல்கும் பரம்பொருள் யானையாக நீ யிங்ஙன மிசைப்பதென்னெனக் கலாம்வீனாத்தனர். இங்வாறு இருவரும் கலாய்த்து அஸ்திரசஸ்திரங்களாற் போர்புரியுங்கால் இருவர்க்கு மிறுதியெய்தாவாறு இடையே சிவபெருமான் அனற்றிரட்சிவடிவாய்ச் சிவலிங்கவருக்கொண்டு திகழ்த்தனர்.

சிவராத்திரிகற்பஞ்சனம்!

திருநீர்த் துவ்விலிங்கோற்பவகாலமாகிய அம்மாசிமாத அபர பக்கச் சதுர்த்தசியோடுகூடிய நடுவிரவே சிவந்சியெனப்பட்டது. பின்னரவ்விருவரும், அச்சோதிலிங்க ரூபவடிவின் அடி முடிகாண்பான் றொடங்கி, இயலாமைமயின் மீண்டு, அப்பெரு மாணை வழிபட்டு, அக்கடவுளருளியவாறே ஆதியில் அம்பிகை நோற்ற அச்சிவந்சி விரதத்தைத் தாமும் நோற்றலுடையராய், நாலாயாமமும் பூசித்து வரம்பெற்றுத் தேவிமாகளோடு தம்பதவிகளையடைந்து வாழ்ந்தின்புற்றனர். என்பதும் ஒன்று. இவ்விருசரிதமும் வேதாசுமபுராணசித்தமே.

இச்சிவராத்திரி மகாசிவராத்திரி மாதசிவராத்திரி பக்க சிவராத்திரி வாரசிவராத்திரி நீத்தியசிவராத்திரி என ஐவகைப்படும். அவற்றுள், மகாசிவராத்திரி உத்தமோத்தமம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமென நான்குவகைப்படும். இந்நான்கனுள், இரவிலே திரயாதசிதிதி மிக்கிருப்பச் சதுர்த்தசி குறைந்து வருவது உத்தமோத்தமம். திரயாதசிகுறையச் சதுர்த்தசி மிக்குவருவது மத்திமம். இரவுமுழுமையும் சதுர்த்தசியே வருவது மத்திமம். சதுர்த்தசி அமாவாசையோடுகூடிவருவது அதமம் என்பதே இந்நாலாசிரியர் தாங்கொண்ட நூற்றுண்பது.

இவ்வாறன்றிச் சூரியோதயந் தொடுத்து அஸ்தமயனபரியந்தம் திரயோதசியிருக்கப் பின் சதுர்த்தசிவந்து அற்றையிரவும் மறுநாட்பகல் அஸ்தமயனபரியந்தமும் இருப்பது உத்தமோத்தமம். சூரியாஸ்தமயனத்திற்குப் பின் சதுர்த்தசி கூடி மறுநாள் அஸ்தமயனத்துக்குப் பின்னும் நிற்பது உத்தமம். சூரியோதயந் தொடுத்து மறுநாட்கூரியோதயம் வரையிற் பொருந்திநிற்குஞ் சதுர்த்தசியும் அஸ்தமயனத்துக்குமுன் கலக்குஞ் சதுர்த்தசியும் அஸ்தமயனத்துக்குப் பின் எழுநாழிகை அல்லது பத்து நாழிகைக்குமேல் கூடுஞ் சதுர்த்தசியும் மத்திமம். இரவிலே இருபது நாழிகை அல்லது பதினாறுநாழிகைவரை சதுர்த்

தசீ நற்க அப்பால் அமாவாசைவந்து கூடுவது அதமம் என்பதும் நூற்றுணிபே.

அற்றேல், அஃதாருக. விநாயகசதுர்த்தி மத்தியான்ன வியாபகமும் பார்வணசிராத்ததிதி அபரான்ன வியாபகமும் பிரதோஷம் சாயங்காலவியாபகமும் சிவராத்திரி பிரதோஷ அர்த்தராத்திரிகளின் வியாபகமும் நரகசதுர்த்தசி அருணோதய வியாபகமும் பெறுவதே முக்கியமென்றும், சிவராத்திரிக்குச் சதுர்த்தசிவியாபகம் வேண்டப்படுங்கால மிரண்டனுள் பூசாரம்பகாலமாகிய பிரதோஷகால வியாபகம் இல்லாதொழியினும் இலிங்கோற்பவ காலமாகிய அர்த்தராத்திரி வியாபகம் ஆவசியகம்வேண்டுமென்றும், அர்த்தராத்திரியே இலிங்கோற்பவ விசேடகாலமாகவின் அதிலொரு கலையளவேனும் சதுர்த்தசிவந்துகூடுமாயின் அதுவே சிவராத்திரியென்றும், அர்த்தராத்திரிக்குப்பின் சதுர்த்தசிவந்து மற்றைநாள் அர்த்தராத்திரி வளையுமிருக்க, அதற்குமேல் அமாவாசை வந்துகூடினும் பிந்திய இரவே கொள்ளத்தக்கதென்றும் ஆகமாதிகள் விதித்தலானும் ; திரயோதசியோடு சதுர்த்தசிகூடுவதே சிவராத்திரியென்பது ஆகமாதிகளின் கருத்தாயின் அங்ஙனங் கூறுவதே மரபாக அவை அங்ஙனங்கூறுது, உத்தமோத்தமம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமென்னும் சிவராத்திரிகளின் பருப்புக்களையும் இலக்கணங்களையும் அவைகளை யனுட்டிக்கு முறைமைகளையும் தனித்தனிச் சாற்றுதலானும், அர்த்தராத்திரிக்கு முன்னும் பின்னும் சதுர்த்தசி எவ்விரவில் வியாபித்திருக்கின்றதோ அவ்விரவே சிவராத்திரி; அதிற்றானேசிவனைப்பூசித்தல்வேண்டுமென்று காமிகத்தும் குமாரதந்திரத்தும் கூறப்பட்டிருத்தலானும், திரயோதசியோடு கூடினும் அமாவாசையோடு கூடினும் எவ்விரவில் அர்த்தராத்திரி வியாபகமாகச் சதுர்த்தசியிருக்கின்றதோ அவ்விரவே சிவராத்திரியென்று கவாயிப்பு

வாகமத்தும் கிரணநமந்தும் துணிபுகூரலானும், அர்த்தராத்
கிரிக்குள்ளேயாவது அதனளவாவது சதூர்த்தசியிருக்க அர்த்த
ராத்திரிவேளையில் அமாவாசைவந்து கூடுவதுசான் பிரமகத்தி
பாதி தோஷங்களைத்தரும், பின்னர் ஒருநாழிகை கழித்துவரி
னும் அதற்கு அத்தோஷமில்லையென்று சிந்தியமுதலிய ஆக
மங்களில் விளக்கலானும், திரயோதசியோடு கூடிய சதூர்த்தசி
யிற்றானே சகல பிரயத்தனமுஞ்செய்து சிவபூசைமுதலியன
செய்தல் வேண்டுமென்பது திரயோதசியோடு கூடிய சதூர்த்
தசி முக்கியகாலத்திருப்ப அதனைவிட்டு அமாவாசையோடு
கூடியதில் செய்தலாகாதென்னுங் கருத்துப் பற்றியதே யாக
லானும், பிறவாற்றானும் சிவராத்திரிக்கு இலிங்கோற்பவகாலத்
துச் சதூர்த்தசி வியாப்தியே பிரதானமென்ற ஏற்படுகின்றது.

அங்ஙனமாக இந்நூலாசிரியர், சிவாகமாதிகளில் மிகத்
தேர்ந்தவராய், அவற்றின் வழியே பரமத்திமிரபானு சங்கற்ப
நிராஃரணம் சைவசமயநெறி இறைவனுற்பயன் முதலியவும்
*சர்வோக்தமென்னும் மூலசிவாகமத்தின் உபாகமங்களைந்தன
னொன்றாகிய சிவதருமோத்தரமும் தமிழில் அருளிச்செய்த
வராயிருந்தும், இவர் இரவிலே இருபத்தொன்பது நாழிகைக்
குமேல் சதூர்த்தசி ஒருநாழிகை கலப்பினும் அதவே உத்த
மோத்தம சிவராத்திரியென்னும் வாக்கியம் விதி விலக்கு துதி
யென்னும் மூவகை வாக்கியத்துள் துதிவாக்கியமேயாகவும்,
அதை விதிவாக்கியமாகக் கொண்டது மாறன்றோவெனின்,
மாறன்மை காட்டுதும்:—

இரவில் இரண்டாம்மூன்றாம் யாமங்களே மகாந்சியெ
னப்படுமென்று பராகரஸ்மிருதியாதிகளினும், அதனுள்ளும்
பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் பதினேழை நாழிகைக்குட்

* சர்வோக்தத்தின் உபாகமங்களைந்தவன் - ஈசானம் சிவதருமும் சிவதருமோத்தரம்
திவ்வியபுரோக்தம் குபேரம் என்பன,

பட்டகாலமே மகாநிசியென்றுகுவாயம்புவாகமத்தினும் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இக்கருத்தேபற்றி இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்களே மகாநிசியாம். அதன் மூன்றுபாகத்துள் *இரண்டாம் பாகம்வரை திரயோதசியிருக்கப் பின் சதூர்த்தசி வருவதும் அத்தகைய திரயோதசியோடு சதூர்த்தசி இதத கைய மகாநிசியில் வியாபித்திருப்பதுவுமே உமாசிவராத்திரி யெனப்படும். அதுவே † உத்தமோத்தமமென்று முறையே விஜயாகமத்தினும் சிவாகரீயந்தினும்; அர்த்தராத்திரிக்குமுன் திரயோதசியும் சதூர்த்தசியும் கலந்துவருவது உத்தமத்தில் மத் திமமென்று கிணுநாந்தினும்; அஸ்தமித்து நாலுநாழிகை வரை திரயோதசியிருக்கப் பின் சதூர்த்தசிவருவதும் பகல் முழுமையும் திரயோதசியிருக்க இரவில் சதூர்த்தசிவருவதும் உத்தமத்திலதமமென்று முறையே காரணம் விஜயமென்னும் ஆகமங்களினும்; பகலும்இரவும் சதூர்த்தசியே யிருப்பது மத்திமத்தி லுத்தமமென்று சூக்துமாகமத்தினும்; இரவில் ‡ எட்டாம் பாகத்திற் சதூர்த்தசிவருவதும் இரவில் இருபத் தொன்பது நாழிகைக்குமேற் சதூர்த்தசிவருவதும் இரவில் திரயோதசியேயிருக்கப் பின் சதூர்த்தசி ஒரு ¶ கலையளவே னும் வருவதும் மத்திமத்தில் மத்திமமென்று முறையே விஜயம் வாதுராம் காமீநமென்னுமாகமங்களினும்; உதயத்தில்

* மகாநிசியின் இரண்டாம் பாகம்வரை திரயோதசியிருக்க வெண்பதற்பு - இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்கட்குரிய நாழிகைபதினாசையும முக்கூறுக்கி அவற்றுள் இருகூற்றிற்குரிய நாழிகைபதம முநற்சென்ற யாமத்திற்குரிய நாழிகையேறையும் ஆகப் பதினேழைநாழி கைவரை திரயோதசி யிருக்கவெனக் கொள்க.

† உத்தமத்திலுத்தமம் உத்தமமமெனவும் உத்தமத்தில்மத்திமம் உத்தமதாமெனவும் உத்தமத்திலதமம் உத்தமமெனவும் பெயர்பெறும். இங்ஙனமே மத்திமப்பகுதிக்குக்கொள்க.

‡ இரவில் எட்டாமபாகமெண்பதற்கு - இரண்டாநாழிகையை ஒருபாகமாகக்கொண்டு பதினேழைநாழிகைக்கு மேற்பட்டகாலமென்றும் மூன்றேழுக்கால்நாழிகையை ஒருபாகமாகக்கொண்டு இருபத்தேழுக்கால்நாழிகைக்கு மேற்பட்ட காலமென்றும் கொள்வர்.

§ வெண்பது - ஒருநாழிகையளவிலுள் பதினேந்தின் ஒருகூறு.

திரயோதசியும் பின்சதுர்த்தசியும் இரவினந்தத்தில் ஆமாவா
சையுமாகத் திதித்திரயஞ் சேர்ந்தவருவது மத்திமத்திலதம
மென்று இலளிதம் ஈப்பிரபேதமென்னு மாகமங்களினும்,
சிவரகசியந்தினும்; அமாவாசையோடு கூடியதில் ஆராதித்த
லாகாதென்பதால் அதுவே அதமமென்று வாதுநாம் காமிகர்
கந்தானம் யோசஜமென்னு மாகமங்களினும்; அமாவாசை
யோடு சேர்ந்ததினிழிவு புலப்படுத்திப்பொருட்டே இங்ஙனம்
சிவராத்திரிகள் எழுகூருகப் பிரித்து விளக்கப்பட்டிருக்
கின்றன.

இம்மட்டோ! இன்னும் திரயோதசி சத்திரூபமும் சதுர்த்
தசி சிவரூபமுமாகலின் இவ்விரண்டின் சேர்க்கையுடைய இர
வே சிவலிங்காகாரமெனப்படுதலால் அதத்தன்மைய திரயோதசி
யோடுகூடிய சதுர்த்தசியில் விரதமனுட்டித்தல் சிவலிங்க
பூசைசெய்தல் நித்தினாவழித்தன் முதலியவை யியற்றின்
கோடியாகபலமும் சகல போதங்களும் முடிவில்மோஷமும்,
சித்திக்குமென்று மேர்கூறிய விஜயமுதலிய வாகமங்களி
னும், காந்தம் பாந்தமுதலிய புராணங்களினும்; அமாவாசை
யோடுகூடிய சதுர்த்தசியில் மேலியம்பியவற்றை யியற்றின்
பூர்வபுண்ணியத்தைக் கெடுத்துவிடுமென்று வாதுநாகமத்
தினும்; சனங்களுக்குப் பயத்தையும் அரசனுக்குக் கெடுதியை
யும் செய்யுமென்று காமிகாகமத்தினும்; ஒருகலாமாத்திரம்
அமாவாசையோடு கூடினும் அது அதிர் பூசிட்போர்க்குப் பூர்வ
புண்ணியநாசம் பிராணஹானி ரௌரவநரகப்பிராப்தி எய்து
விக்குமென்று கந்தானாகமத்தினும்; அமாவாசையோடு கூடிய
சதுர்த்தசி ஆன்மாரீங்கப்பெற்ற சரீரத்துக்கு ஒப்பு, அன்றிரவு
லிழிப்பவர்களுக்குப் பிரமகத்தியாதி தோஷமும் நரகப்பிராப்
தியுமுண்டென்று யோசஜாகமத்தினும்; பிரதோஷவியாப்தி
அர்த்தராத்திரி வியாப்திகளைப் புகழ்ந்துகூறியது உத்தமோத்

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRA
RY ANNAMAYUR II MADRAS

தம உத்தமசிவராத்திரிகளைச் சுட்டியேயாகலின் மத்திமபக்ஷத்
தில் அவ்வேளையில் சதுர்த்தசிவியாப்தி யில்லாதொழியினும்
குற்றமின்றென்பது தோன்ற மகாநிசியில் திரயோதசியோடு
வியாபித்திருப்பதே முக்கியமென்று சிவாக்ஷிய மாதியவற்றி
னும்; பிறவற்றினும் இங்ஙனம் திரயோதசியோடு கூடியதற்கே
உயர்வுண்மையும் அமாவாசையோடு கூடியதற்கே இழிவுண்
மையும் விளங்க இசைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் ஒற்றுமைப்படுத்து ஒருங்கி ஆராய
லுறின் இரவின்முடிவில் சதுர்த்தசி ஒருயாமமேனும் ஒரு
நாழிகையேனும் ஒருகலையேனும் வியாபித்திருப்பினும் அத்
திரயோதசியினன்றே கொள்கவென ஆங்காங் தவருவது துதி
வாக்கியமேயாயினும், அடுத்ததினத்தில் பிரதோஷ வியாப்தி
யோடு அர்த்தராத்திரியின் வியாப்தியுமமையச் சதுர்த்தசியே
தனித்துநில்லாது அமாவாசைக் கலப்பும் வரப்பெறுமாகலின்
அது நேஷசமுடைத்தாய் முடிதலான் ஆண்டு அம்முதற்றின
மே கொள்ளல்வேண்டுமெனவும் திரயோதசியோடுகூடிய சது
ர்த்தசியே எவ்வாற்றானும் நிர்த்தோஷமுடையசெனவும் ஏற்
படுதலால், சதுர்த்தசி அர்த்தராத்திரி வியாபகமாக வாராது
மேற்கூறிய மகாநிசியின் மூன்றாங்கூற்றிற்கலக்கினும் அதுவே
உத்தமோத்தமமெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பார் அதனது
பெருமைதோன்றத் திரயோதசியோடு ஒருநாழிகை சதுர்த்தசி
கலக்கினும் உத்தமோத்தமமென்று நாட்டியும், அம்மகாநி
சம்பத்தத்தினும் இயையாவழி மற்றை உத்தம மத்திம அதமங்
களைக்கொள்ளல்வேண்டுமென்பார் அவற்றி னிலக்கணங்களைத்
தனித்தனிவிதத்தும், அனுட்டிப்பவரனைவர்க்கும் தோஷம்
அணுகாவாறு குறிக்கொண்டு ஆகமவாக்கியங்களைத் தழுவிப்
பொதுநிலையினிலவீ நால்வகைச் சிவநிசியையும் உடன்பட்டு

நன்குவிளக்கிப் போந்தாராகலின் இது மாறாவது யாங்ஙனம்? என்பது.

இக்கூற்றுமிகநன்று: அர்த்தராத்திரிவியாபகமாகச் சதுர்த்தசியிருக்கவேண்டுமென்பதும், அர்த்தராத்திரிக்குமுன் அமாவாசைவரின் அதுவே பிரமகத்தியாதிதோஷங்களைத் தருமன்றிப் பின்னர் ஒருநாழிகை கழித்துவரினும் அதற்கு அத்தோஷமில்லையென்பதும், மேற்கூறிய ஆகமாதிகளின் வாக்கியங்களையாகவும், அவற்றைக் கொள்ளாது திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியை வியந்தவாக்கியங்களை மட்டுமே நங்குப் பிரமாணமாகக் கொண்டது யாதபற்றியெனின் கூறுதும்:—

அர்த்தராத்திரிவியாபகமே முக்கியமாக வேண்டுமென்பது ஆகமாதிகளின் கருத்தாயின் இரவில் இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்களே மகாந்சியென்றும் அதனுள்ளும் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் பதினேழரை நாழிகைக்குட்பட்ட காலமே மகாந்சியென்றும் அம்மகாந்சியின் மூன்றாங்கு ற்றிற் சதுர்த்தசியினும் அதனையே நொள்கவென்றும் இவ்வளவு வற்புறுத்தி, இரவின்மத்திய இருயாமங்களையும் அர்த்தராத்திரியாகப் பாராட்டிக் கூறவேண்டுவதில்லையாகலானும், திதிவிரதங்கட்கெல்லாம் அவ்வத்தியத்தத்திற் பாரணஞ்செய்தல்வேண்டுமென்பதே விதியாகவும் ஆகமங்களினும்நாலாதிரிசமுதலிய நூல்களினும் சிவராத்திரி யொழிந்தவைகட்கே இந்நியமமென்றுகூறி அனுட்டிக்குந்திதியாகிய சதுர்த்தசியிலேயே அச்சிவராத்திரிக்குப் பாரணம்விதித்தது நோக்கின் திரயோதசிக்கலப்புடைய முதற்றினங் கோடற்பொருட்டேயென்பது தெள்ளிதினறியக்கிடத்தலானும், திதித்திரயஞ் சேர்ந்தவருங்கால் வேறு தினமில்லையாகலின் அனுட்டித்தற்குரியதினம் அதுவேயாகவும் அதிலனுட்டித்தாலும் அமாவாசைசேர்ந்த தோஷநிவர்த்திக்காக அகோராஸ்திர மந்திரத்தினால் சிவாக்கினியில் தூறு

முறை ஒமஞ்செய்பவேண்டுமென்று அவ்வமையினிழிவுதோன்
றச் சுப்பிரபேநாகமத்தில் விதந்து கிளத்தலானும், திரயோ
தசியினந்தத்திற் சதூர்த்தசி கலக்கப்பெற்றதற்கு இத்தகைய
ந்சிதம் யாண்டும் காணப்படுதலின்மையானும், அர்த்தராத்
திரிக்குப் பின் சதூர்த்தசிவரினும் திரயோதசிக் கலப்புடை
யதே சைவராகியர்க்குரித்தென்றும், அர்த்தராத் திரிக்கு முன்
சதூர்த்தசி ஒரு கலையளவேனும் வாராது பின்வந்து மறுதினம்
அமாவாசையோடு கூடினும் பின்னிர்வே கொள்வது வைதி
கருக்கும் விரத்தருக்குமே யுரித்தென்றும், திதித்திரயஞ்
சேர்ந்துவருவது அனைவர்க்கும் பொதுவென்றும், சைவரா
யுள்ளோர் அத்தினத்தில் அமாவாசைவந்து கலத்தற்கு முன்
னரே பூசையைமுடித்து விடல்வேண்டுமென்றும் மேற்படி
ஆநமபுராணதிகளே விதித்தலானும், திரயோதசியோடுகலந்த
சதூர்த்தசியே சர்வோக்தமமென்பது பெறப்படுதலின் அத
னைச் சாதித்தற்குரிய வாக்கியங்களையே ஈண்டு முக்கியமாகக்
கொண்டதென்க. இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

இனிமாதசிவராத்திரியாவன:—மாதந்தோறும் வரும் சிவ
ராத்திரிகளாம். மாசிமாதத்தில் ஈண்டு விதந்து கூறிய அபர
பக்கச் சதூர்த்தசியும், பங்குனியில் அபரபக்கத் துதியையும்,
சித்தியையில் அபரபக்கத் திரயோதசியும், வைகாசியில் அபர
பக்கப் பஞ்சமியும், ஆனியில் பூர்வபக்கத் திரிதியையும்,
ஆடியில் பூர்வபக்க அட்டமியும், ஆவணியில் பூர்வபக்கத் துவா
தசியும், புரட்டாசியில் பூர்வபக்கப் பஞ்சமியும், ஐப்பசியில்
பூர்வபக்கச் சத்தமியும், கார்த்திகையில் இருபக்கத்து அட்
டமியும், மார்கழியில் இருபக்கத்துத் துவாதசியும், தையில்
பூர்வபக்கத்து அட்டமியுமாம். இம்மாத சிவராத்திரி மற்
றொருவகையாகக் கொள்வதும் உண்டு. அவற்றை இதற்
சேர்க்கப்படும் சிவராத்திரிபுராணச் செய்யுள்களானுணர்க.

பகீநசிவராத்திரியாவது:—தேமாதத்து அபரபக்கப் பிரதமை முதல் பதினமூன்றுநாள் ஒருபொழுதுண்டு விரதமனுட்டித் துப் பின்பு பூசித்தற்குரியதாகிய சதுர்த்தசி வரப்பெறும் பதினான்காநாளிரவாம்.

வாசிவராத்திரியாவது:—சோமவாரத்துதயந்தொடங்கி விடியல்வரை அமாவாசை யிருக்கப்பெறுவது. சோமவாரத்தி ரவில் நான்குயாமமும் அபரபக்கச்சதுர்த்தசி யிருக்கப்பெறு வதுமாம். இவை யோகாத்திரியெனவும் பெயர்பெறும்.

நித்தியசிவராத்திரியாவது:—பன்னிருமாதத்து இருபக் கங்களினும் வரும் இருபத்துநான்கு சதுர்த்தசிகளுமாம். இவ் வைவகைச் சிவராத்திரியுள் ஈண்டுக்கூறிய மூன்றே மிகச் சிறத்தலின் இவற்றையெல்லாம் இவ்வாசிரியர் தனித்தனி ஒவ் வோர் கற்பமாக விதந்து கிளந்தருளினாரென்க.

சரித்திரர்குறிப்பு.

சாகபுரத்தினது அயல்வனத்திலிருந்த அங்குலனென் னும் லேடன், ஒருதினம் வேட்டைமற்றுகொண்டு நெடுந் தூரஞ்சென்று அஸ்தமிக்கும்வரையும் பற்பல தொழிற்முயற் சிபுரிந்தும் விலங்கு பறவை யென்பவற்றன் ஒன்றுஞ் சிக்கா தொழியப் பசியால்மிகமெலந்து. இனியாம் வெறுந் கையோடு செல்வதினும் இரவிலே தண்ணீர்பருகவரும் மிருகங்களைக் கொன்றேனும் ஊன்கொண்டுசெல்வதே தலமெனத்துணிந்து, ஆங்குள்ளமிருகங்களுக்கு அஞ்சதலையுடையனாய் ஒருகுளங் களையிலேலாங்கிய வில்வமரத்தி லேறியிருந்தனன். இருசகுங் கால், அதனடியருகில் ஒருமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டதொரு சிவலிங்கமிருப்பதும் அத்தினம் மகாசிவராத்திரிபுண்ணியகால மென்பதும் அறியானாய் மிருகங்களைக் கொல்லுதற்பொருட் டெய்யும் அம்புகளை இடையே தடுக்காவண்ணம் அம்மரத்திற

திங்க ளின்கலை குறைசுதூர்த் தசிமதிக் கிழமையிற் றிக
மூல்லிற், றங்கு சாமநான் களவுசொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன்
றருண்மாணப், பங்கில் வைத்திடும் பரமணைப் பூசனை பண்
ணுக பரிவோடு, மிங்கு னைத்தவா கமங்கண்மற் றிதனையும்
யோகராத் திரியென்றே. ந.

ஈறு வந்தசா மத்தரை நாழிகை யிருநவா விருந்தாலுந்,
தேறு கின்றவச் சதூர்த்தசி யப்படிச் சேர்நுங் கொளல்வே
ண்டு, மூறு தீர்தவத் தூறவிர்காள் விதிபுறையுணாக்குமிங்
கிவைநோற்கிற், கூறு மற்றுள சிவந்சி விரதமுக் கோடிநோற்
றிடலொக்கும். ச.

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்று பன்னிரு மதிதோ
று, முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்தது மோரிரு பக்கத்து,
மருவு மாசுதூர்த் தசியறு நான்கினு நோற்பது வழக்காகுந், திரு
வ மர்ந்தமா தவரிதை நித்திய சிவந்சி யெனச்சொல்வார். ந.

அதிக மாகமா தத்தினிற் குளிர்கதி ரம்புலி குறைபக்கத்,
திதிபன் னான்குமீன் றிங்கண்முற் றிரிதியை சித்திரை மதி
தேயு, மதியி னட்டமி யிடபமா சத்துமுன் மருவுமட் டமிமா
சில், பதிக யாழ்மதி மதிவளர் சதூர்த்தியாம் பகர்ந்தகற் கட
கத்தில். கூ.

விரியும் வெண்ணிலாக் கலைகுறை பஞ்சமி விளங்குமா
வணிதன்னிற், பரியுஞ் சுக்கில பக்கவட் டமிபுரட் டாதிமுற்
பதின்மூன்றா, மரிய வைப்பசிக் கம்புலி வளர்திதி யாறிரண்
டறைதேனிற், நெரிய முற்படு சத்தமி பிற்படு திதியிலட்
டமிதானும். எ.

ஒப்பின் மார்கழி யுபயபக் கத்தினி லுறுதிதி பதினான்
குஞ், செப்பு மான்மதி வளர்மதி தனிலுறு திரிதியை யிவை
குலக், கப்பு வேற்கரக் கண்ணுத லருச்சனைக் குரியவா கம

மெல்லாந், தப்பி லாதெடுத் திசைகொண்மா தச்சிவ நிசியெ
னச் சாற்றும்மே.

அ.

மாறின் மார்கழிச் சதுர்த்தசி யாதினா மருவிலுத் தம
மாகு, மூறி லாக்குடத் திங்களிற் குளிர்கதி ருடுபதி குறை
பக்கந், தேறி நின்றிடு சதுர்த்தசி குசன்கதிர்க் கிழமையிற் சேர்
வுற்றா, லீறி னற்கதி கொடுக்குமுக் கோடியாஞ் சிவந்சிக்
கணையாமால்.

க.

உற்ற பன்னிரு மதியிலிவ் விரதநோற் றுளம்விழைந்
தனமுன்னாட், பெற்று ளோரயன் மாசியிற் கேசவன் பிறங்கு
பங் குனிதன்னிற், சொற்ற சித்தினைத் திங்களிற் பார்ப்பதி
சூரியன் விடைமாதத், தற்ற மற்றிடு மிதுனமா தத்தர னாடியிற்
குமரேசன்.

க௦.

சிங்கத் தம்புலி கன்னியிற் சேடனிந் திரனெடுந் துலைத்
திங்க, டங்கு கார்த்திகை நாமக டனுமதி தனின்மனோன்
மனிதையிற், றுங்க மாரிமி விடபதே வன்பசுஞ் சுகமொழி
யுமைவாம, பங்கனீட்டு டந்திடத் தக்கநற் பக்கராத் திரிசொ
ல்வாம்.

கக.

மகர திங்களி னபரபக் கததிடை வருபிர தமையெய்
தப், புகலு மன்றுதொட் டெதிர்தபன் மூன்றுநாட் புசிப்ப
தோர் பொழுதாகிப், பகர்த ரும்பதி னுன்கினி னோற்பது
பக்கராத் திரியாகு, மிகப ரந்தரு விரதமற் றிதற்கணை டாவ
ரே புகல்கிற்பார்.

கஉ.

அருட ருஞ்சிவ ராத்திரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு,
முருகு காதலோ டைந்தையு நோற்றனன் றுரைத்தவை முடி
யாதேன், மருவு மிங்கிதி னொன்றனை விதித்திடும் வரன்முறை
வழுவாமற், பெருகு மன்புட னோற்றவர் பெறற்கரும் பெருங்
கதி பெறுவாரால்.

கக.

ஊதை முன்படு பஞ்சியி னுறுவினை யோட்டிமேற் பதஞ்
சார்வான், கோதை பங்கன தருட்கடற் குளித்திடுங் கோதறு
குணத்தீர்கா, ளேதை யாமெடுத துரைப்பதிங் குமக்கினி யி
மையவ ரறியாரிப், பேதை மானுட ரறிவரோ சிவந்சிப் பெரு
மையின் றிறனம்மா. கச.

வேறு.

மத்தகமால் களிற்றுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து
மதியஞ் சூடும், வித்தகனீ னிறமிடற்றுச் சிவனிரவா கியவிர
தம் விளங்க நோக்கி, லுத்தமமத் திமமதம மெனவொருமூ
வகைப்படுமா லொழுங்கிற் சொல்வன், முத்தழல்வேட் டிடு
முனிவீர் கேண்மினெனச் சூதமுனி மொழிவ தானான். கடு.

விரித்தசெழுங் கதிர்ப்பரிதி மேற்றிசைபோ யந்திவந்து
மேவுங் காறுந், தெரித்ததிர யோதசியாந் திதிநீன்று பின்பு
சதூர்த் தசிதான் கூடித், தரித்தவிரா வன்றிமற்றைப் பகன்
முழுதுந் தங்கியிடிற் றறுகட் டந்தி, யுரித்தபிரா னிரசனிக்ரு
ளுத்தமத்தி லுத்தமா வுரைப்பர் மன்றோ. கசு.

உதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதூர்த்தசியுத் தமமா
மென்பர், துதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாய்ப் பகலிரவு தோ
ய்ந்து நிற்குங், கதித்தசதூர்த் தசிகதிரத் தமிழ்குழுன்சேர் சது
ர்த்தசிறற் கங்குற் போதின், மதித்தபத்து நாழிகையிற் பின்
கூடுஞ் சதூர்த்தசிமத் திமமா மன்றே. கள.

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதூர்த் தசிதானின் றதற்
குப் பின்னர்ச், சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடன்கூடுமமாவாசை
தொட்டத் தோடு, புல்லியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெ
டுத்துப் புல்லவ ரல்லி, னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந் திதி
தொட்ட சதூர்த்தசியே நன்ற தாமால். கஅ.

கங்குறனிற் பகின்மூன்றூந் திதியுடனே சதூர்த்தசியோர்
கலைதான் கூடி, லங்குதுகே சிவந்சியாக் கொளல்வேண்டுஞ்
சிவரூப மாகு மேம்படும், தங்குசதூர்த் தசிதிரையோ தசிசத்தி
ரூபமிவை தானொன் றுகித், தங்குமுறக் கூடுமிராச் சிவலிங்
கா காரமெனச் சொல்வர் மன்றே.

கக.

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதூர்த்தசிதா னவியக லங்கம்
போலாம், பேசுமதிற் புகைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்
டாம் பிறங்கு மத்தத், திசுராமு வதங்கெடுமுற் புண்ணியம்
போஞ் சிந்தைசெய்யிற் றிடுங்கிட் னெள்ளங், கூசுநர கங்கட
மிற் கொடியவிர வுரவமதிற் குளிப்பர் மாடேதா.

உ௦.

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதூர்த்தசிவை திகர்விரத்தர்க்
குரியவாகுங், கூறுபுகழ்ச் சைவர்முன்னாட் கொளல்வேண்டுந்
திருவோணங் கூடி நிற்கு, மாறிலமா வாசைதொட்ட சதூர்த்
தசிதான் விரத்தருக்கும் வாழ்வின் மிக்க, தூறில்கிர கத்தருக்கு
மாகுமமா வாசைபெனுந் தோடமின்றே.

உ௧.

அற்றமிலத் தராத்திரிமுன் சதூர்த்தசியோர் கலைகூடி
லன்று கொள்க, செற்றமிலச் சதூர்த்தசினன் ளிரவினிற்பின்
னொருகலைசான் சேடித் துற்றான், மற்றைநாட் கொளல்வே
ண்டும் வைதிகரும் விரத்தர்களு மதிக்கும் பக்க, முற்றதுதா
னிரண்டுபடி விரவிலதி கத்திதிதா னுசித மாமே.

உ௨.

திதித்திரயஞ் சேர்ந்துவரில் வைதிகர்க்குஞ் சைவருக்
குஞ் சிறத்த தாகு, மதிக்குமற்றை நிசிக்கடையி னாமாவாசை
கூடுதன்முன் மழுமா னேந்து, நதிச்சடையோன் றனைப்பூசை
புரிந்திடுதல் சைவருக்கு நன்று மென்றே, விதித்தனரான்
மதிக்கிழமைச் சதூர்த்தசிக்கு மிந்தமுறை வேண்டுந் தானே.

அற்றனின்மூ வைந்தகன்ன லாமளவிற் சதூர்த்தசிமுற்
றினத்திற்கூடி, மற்றைநா ளிரவுபதி னைந்துகன்ன லளவிலுமா

வந்தொன் றுகி, யுற்றிடிற்பிற் றினந்தனிலே பூசைபுரிந் திட
லாகா தொழிக முந்தச், சொற்றதினத் தருச்சனைசெய் திட
விதித்தார் சைவநெறித் துறைநின் றேரே. ௨௪

முற்றிதியீ லோர்பொழுதுண் டிடையில்விதித் திடுந்திதி
யின் முழுது முண்ணு, திற்றிதனிற் றுயிலொருவி யேறேறி
தனைப்பூசித் தியாம நான்கும், பிற்றிதியிற் சிவனடியார்க்
கன்னல்கிப் பாரணந்தான் பின்னர்ச் செய்யச், சொற்றிடு
மா கமமாதச் சிவந்சினோற் றிடக்கருதித் துணிந்து னோர்
க்கே. ௨௫.

ஐதவருஞ் சோமசிவ நிசிதனக்குச் சதூர்த்தசியி னுண்டு
வாவிற், ஐதவிழ்பூங் கொன்றையணி லேணியனைப் பூசைசெ
ய்து சாமநான்குந், தீதகன்ற பிரதமையிற் பாரணஞ்செய் திட
வேண்டுஞ் செப்பு மைந்து, பேசமுள்ள சிவந்சிக்குட் சதூர்த்
தசிசங் கரனிரவாய்ப் பிறங்கி நின்றால். ௨௬.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெய்
தா நின்ற, வன்னதிர யோதசியி லொருபொழுதுண் டரிவை
யர்தோ ளனைத லின்றிச், சொன்னவிர வகற்றியற்றை வை
கறையிற் புனிதநதித் தோயத் தாடிப், பின்னர்தின மணியுதித்
குங் காலையிற்செய் கடனைத்தும் பிறழா தாற்றி. ௨௭.

மதிமுடியோன் கோயிறனை வலம்வந்து தண்டனிட்டு
வணங்கி வாயாற், றுதிபுகன்றில் வயினைகி யிழிகுலத்தோர்
பாதகர்பாற் றுன்னி டாமற், கதியறுமற் றவருடன்வாய் பேசா
மற் கண்ணினெதிர் கண்டி டாம, னதியிடைப்போய் நண்ப
கலி னுனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி. ௨௮.

துய்யவெண்டே சிரண்டுடுத்திட் டுச்சியிற்செய் கடன்கழி
த்துச் சுடலை யாடு, மையனைப்பூ சிக்குமிடங் கோமயத்தான்
மெழுகியபின் னம்பொன் னுடை, செய்யதுகி னேத்திரத்தார்

விதானித்து வாழைகன்னல் சிறக்க நாட்டி, மையகஞ்ஞன் மலர்
மாலை தோரணங்க ணினாந்நாயின் வயங்க நாற்றி. ௨௬.

கண்ணுதலை யருச்சித்தற் குரியபொரு ளனைத்தினையுங்
கருதித் தேடி, விண்ணுலவு கதிரருக்கன் மேற்றிசைவே லையி
ன்முழுக லீழும் வேலை, தண்ணுலவு சந்தனநற் றூபதி பாதி
யிம சயில மீன்ற, வெண்ணுதலோர் பாகனுறை சந்நிதியின்
முன்னமலை யுசவி யன்பால், ௩௦.

அந்தியினிற் றண்புனரோய்ந் தருக்கியநற் கிரியைசெப
மாற்றிப் பின்னர், வந்திளமா மதிமுடித்த வள்ளறனைப் பீடிகை
யில் வைத்துத் தாபித், திந்தியமோ னாந்தவித்திட் டாகமநூன்
மறைகளெடுத்தியம்பா நிற்கு, முந்தியமந் திரங்களினுற் பூசை
விகி வழுவாமன் முடித்தல் வேண்டும். ௩௧.

முன்னமுதற் சாமததி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறை
மை யாகப், பின்னரிரண் டாஞ்சாமத் தைந்தமீர்சா லாட்டிடுக
பிரசந் தன்னா, னன்னயஞ்சேர் மூன்றாய சாமததி லாட்டிடுக
நாலாஞ் சாமங், கன்னலின்சாற் றினிலாட்ட காரணவா கம
மெடுத்துக் கழறிற் றன்றே. ௩௨.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந்
தாருஞ் செந்தேன், காசகல்சர்க் கரைத்திபா னெய்யிலையைந்
தமிர்தமெனக் களாவ ரித்தை, மாசகல்கௌ வியம்போலத்
தனித்தனியே தாபித்து மதியஞ் சூடு, மீசன்மணி முடிமீதி லா
ட்டிடவா கமநூல்க ளெடுத்துக் கூறும். ௩௩.

சந்தனமுற் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம
மூன்றிற், கந்தமிகுந் கருப்பூரந் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்
செங் கமலப் போதில், வந்தருஞ்ஞன் முகன்முகுந்தன் மகபதி
வா னவரெவரும் வணங்கியேத்து, மந்தமிலா முழுமுதல்வன்
றிருமேனி குளிரமிகு மன்பிற் சாத்தி. ௩௪.

முற்சாமம் வில்வமதிற் பிற்சாம முளரிமலர் மூன்றாஞ்
சாம, நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வர்த்தப் பூக்
கொண், டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றாகமத்
து ளதிக மான, சொற்சார முள்ளசித்தத் தந்திரநூ ரெருகுத்தி
தனைக் சொன்ன தாமால். ௩௩.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றாஞ்
சாமங், கண்டகஞ்சேர் கூவ்வேழுத் தளக்கிளைநான் கெனப்
பகுத்த சடையிற் சாமம், விண்டலர்ந்து மதுத்துளிக்கு முற்
பலத்தின் மலர்சாத்த வேண்டு மென்றே, யண்டரெலாம் புகழ்
ந்தேத்துஞ் சிந்தியமா மாகமநூ லறைந்த தன்றே. ௩௪.

வில்வகொச்சி மாவிலங்கை முட்குளுவை வெள்ளில்
பஞ்ச வில்வ மாகச், சொல்வாரிவற் றின்றழைமுக் கிளையாகக்
கொண்டயன்மா ரொடர்ந்துங் காண, நல்வரதன் றிருமுடியி
னாங்குசா மமுஞ்சாத்த நன்ற மீது, கல்வியறிந் தவருணரக்
காரணவா கமமுரைத்த கருத்தா மன்றே. ௩௫.

ஏதமின்முற் சாமமுற்கப் பருப்பொடன்ன மாகுமற்றை
யிரண்டாஞ் சாமங், தீதகல்பா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றத
னிற் றிலஞ்சே ரன்ன, மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற்
சுத்தான்ன முரைத்தார் பூத, நாதனிலே தனத்தனக்குச் சுத்
தான்ன மாஞ்சாம நான்கிற் கும்மே. ௩௬.

சறுவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம் பவ
னே சான்றாய்ப், பெறுகதியை நல்கியிடு மீசான னேமகவுக்
கிரனே பேசு, மறுவறுபு தாதிபதி யேயென்னு மந்திரமோ
ரெட்டு மோதி, யுறுதியுடன் றூபாதி நிவேதலங்க ளனைத்
தினையு மொழுங்கிற் செய்தே. ௩௭.

நாமத்தி னிருக்கெனுஞ்சொன் னாட்டுமறை முந்தவந்து
நண்ணுஞ் சர்மந், தேமத்தி னகற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண்

டாஞ்சாமஞ் சொற்ற மூன்றாஞ், சாமத்திற் சாமமறை யீற்றி
லுறு மறைநாலாஞ் சாமந் தன்னி, லீமத்தி னின்றாடு மாதிதிரு
முன்னேதி யிருகை கூப்பி. சௌ.

உருகுமுளத் துடனிருந்து னெருவியிரு விழிதனிலு
முறக்க மின்றி, யிருளுறுகங் குலின்யாம நான்கினுமிப் படி
யருச்சித் துறுதி தோறும், பொருவிலருக் கியங்கொடுத்து
நாயடியேன் புரியுமிந்தப் பூசை தன்னைத், திருவுளத்தி னயந்
தருள்வா யெனத்துதித்தத் தண்டனிட்டுத் திருமுன் வீழ்ந்
தே. சக.

இன்னணநற் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெ
ழுந்து போகி, நன்னதியிற் புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழி
த்து நவின்ற வாறே, யன்னதினத் தினும்பகற்போ தரணையருச்
சித்ததற்பி னாதி தீக்கை, சொன்னகுர வனைப்போற்றி யந்தண
ருக் காதையன்னஞ் சொன்ன மீந்தே. சஉ.

அங்கவர்த மனுமதியாற் பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு
மற்றை வைகற், றங்குபகற் கடனைத்துங் காலசந்தி யுடன்
முடித்தத் தாழுங் கீழ்பாற், செங்கதிர்வந் துதித்தாறு கன்ன
லுக்குட் பாரணந்தான் செய்தா ராகிற், றங்கமுறு கவளமொ
ன்றுக் கனந்தபல முளதெனநூல் சொல்லு மாதோ. சங.

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண் டருள்வான்முப் புரந்தழ
லுக் களிப்பான் மேருச், சிலைகுனித்த சிவனிரவிப் படிநோற்
போர் சிவகதியிற் செல்வ ரன்றிக், கலைமுழுதுங் கற்றுணர்ந்த
மாதவத்தீ ரன்னவர்முற் கருவின் மூலேழ், தலைமுறையி லுள்
ளவருஞ் சத்தியமுத் தியிற்சேர்த றப்பி டாதால். சச.

அறைமறைமந் திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரே லன்ப
ருள்ளத், துணைபரம னைந்தெழுத்தை யுச்சரித்தீ ரெட்டுகை
யுபசா ரத்தாற், பொறைதருடன் புடன்பூசை புரிந்திடுக

பொறியளிகள் பூந்தா தூது, நறைகமழ்செங் கமலமலர் நான்
முதத்தோன் பூசையினு நயப்ப னம்பன். சடு.

இத்தகைய சிவார்ச்சனைசெய் திடமாட்டார் விருத்தர்
ஊடி யிடையார் கோய, ருத்தமநற் சிவந்சியி லுனோடு துயி
னீத்துச் சாம நான்குஞ், சித்தமிசக் களி கூர்ந்து சிவபுராணங்
கேட்டுச் செபங்கன் பண்ணி, முத்தனுறை சினகரத்திற் சென்
றரணைச் சேவித்தன் முறைமை யாமே. சசு.

அசிக்கணுமை பங்குனைமுற் சாமத்தி லருச்சித்தாங் கதற்
குப் பின்னர்ப், பசிக்கழிந்தோர் நீர்சிறிது பால்சிறிது பருக
வன்றேற் பழங்கள் சற்றே, பசிக்கசல பானநன்று மத்திமம்
பால் பழமதம் பொருவில் கந்தந், சுசிக்கொளப்பந் தோசை
பிட்டு மாந்தலத மத்ததமஞ் சொல்லுங் காலை. சள.

பகர்தருபா ரணமுமுவாப் புணர்ந்திடுமுன் பலன்கொள்
சைவர் பண்ண வண்டு, மிகறநமுப் புரமெரித்த பரமனுயர்
சீர்த்திகளை யெடுத்து முன்னேர், புகல்சாரிதை பாராட்டிப்
பிற்பொழுது போக்கியெழு புரவித் தேரோ, னல்லபொழுதிற்
சடன்கழித்துத் துயில்வரற்றை யந்தியன்ன மருந்த லாகா.

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற்சோம்பொடு
கண் படைசெய் தாரே, லாரணங்கள் பயின்றகுல வந்தண
னாம் பதிற்றிரட்டி யாயி னோனாக், காரணங் ளொன்றுமின்
றிக் கொன்றகடும் பழியடைவர் கருதுஞ் சாந்திப், பேரணங்கி
லோமமறை விதிப்படியே புரியிலந்தப் பிழைபோ மன்றே.

முத்தியினை விரும்பிமுதற் சங்கற்பந் தவறாது மூவெட்
டாண்டு, பத்தியுட னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதியர்க்குப்
பசுப்பூ தான, நித்திலவெண் ணைகக்கன்னி தானமன்ன தான
முட னிதிப நல்கிப், புத்தியுடன் சிவந்சியாம் விரதமொழி
வதுவழக்காப் புகல்வர் மன்னே. ரு.

வேறு.

இந்தநல் விரதந் தனைச்சிவ னந்திக் கிசைத்திட வுணர்
ந்துசெங் கதிரேரான், கந்தவேள் கதைக்கைக் காலன்விற் காம
ன் கடவுளர் கண்ணொரா யிரத்தோன், செந்தழற் கடவுண்
மதிநிதிக் குபேரன் செப்பிய வரன்முறை நோற்றுத், தந்தம
மனத்தில் விழைந்தன பெற்றுத் தசைபெறு தலைவரா யின
ரால். ருக.

என்றுரைத் திடலு னைமிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகரங்
கூப்பி, நன்றுரைத் தனைநீ நானிலத் துள்ளோர் நவையறு சிவ
ந்சி நோற்றிட், டொன்றுதற் கரிதா முத்திபெற் றவர்க ளுள
ரெனி லுளையென வுயர்ந்த, குன்றுறழ் தகத்துச் சூதமாமுனி
வன் கூறுவன் கேண்மினென் றிசைப்பான். ருஉ.

சிவராத்திரிமான்மீயச்சுருக்க முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சோமவாரகற்பம்.

எல்லாந்தா மென்னவுறு மீச னிறையுருள்
பொல்லார்நல் லாரெமக்கிப் போது.

இனிச்சோம வார விரத மிசைப்பா
முனிச்சோம நாசனடி யும்.

உமையுடனே யொன்றி யுறுஞ்சிவன்டேர் சோம
னுமைசிவன்வா ரம்மது வென் றோர்.

(ச) பொல்லா . பொல்லாபிணைபார் ; பொல்லாரென்பது லவகொற்றமைநீதிப்
பொல்லாரெனறுயிற்று. உயிபாற்செய்யப்படாதவென்பதாம். எனவே, சயம்புராத்தி
யென்படி.

- எட்டெட்டருள்விளையாட் டச னியற்றினனென்
றிட்டமுறக் கூறுமிய லின். ச.
- எக்கடவு ளோர்களினு மேற்றமிகுஞ் சோமசுந்த
ரக்கடவு ளுக்குரித்திலி தாம். ௩
- ஆய்ந்தறிந்திவ் வார விரத மனுட்டிக்க
மாய்ந்துவிடப் பாச வலி. கூ.
- கண்ணுதன்முன் கார்த்திகைமுற் சோமவா ரந்தன்னிற்
பண்ணுக சங்கற் பனை. ௪.
- மற்றுமுள மாதமு,சற் சோமவா ரந்தன்னிற்
பற்றுக சங்கற் பனை. ௫.
- ஆண்டொன் றிரண்டாதி யாழிரண்டல் லாலென்று
மீண்டியற்று வாம்விரத மென்று. கூ.
- விண்ணப்பஞ் செய்து விமல னிறைவியையு
மெண்ணியுளத் தின்கணுமுற் நிற்பு. ௧௦.
- முந்திய சந்தி முடித்து முறையாமச்
சந்தி தனை யுஞ் சமைத்து. ௧௧.
- கூவிளத்தின் மண்கோ மயமெள் குசையறுகு
மேவமுறை யிட்டுடலின் மேல். ௧௨.
- உத்தம தீர்த்தத்தின் முழ்கி யுகளவெள்
வத்திரம் வீக்கிவர முற்று. ௧௩.
- முடித்தந்தி சந்தி முனிந்தைம் புலனு
மொடித்தைந் செழுத்தையுளத் தோர்த்து. ௧௪.
- இந்த விரத மிடையு றறநிறையத்
தந்திமுகன் பூசை சமைத்து. ௧௫.

சிவனையருச் சிக்க சிவராத் திரிபோற்

சிவவாக் கியழுந் தெரிந்து.

௧௬.

ஐந்துமுக மைம் மூன்று கண்ணை யிருபுயமுஞ்

சிந்தனைசெய் துள்ளிலிங்கத் தின்.

௧௭.

திருவுருவந் தெண்பளிங்குஞ் செஞ்சடையி னிந்து

மருவுமிரு பாதமுமற் றம்.

௧௮.

எண்ணான் குறுப்பும் வயதெண் ணிரண்டுமுந்

மெண்ணிச் சதாசிவமுகக் கே.

௧௯.

ஆட்டுகவா னேந்து மமிர்தவித மோடாந்து

மாட்டுகபான் முப்பழமு மார்ந்து.

௨௦.

ஆட்டுகபின் னெல்லிக்காப் பாதிசிறு குட்டறலு

மாட்டுகநெயச் சிக்குமற வாய்கது.

௨௧.

ஆட்டுகபின் னேல மளவிய சீதநீ

ரீட்டுநவ கும்பத் திறும்.

௨௨.

துயயநவ வத்திரத்தா லீரந் துடைத்திடுக

பைய மனுவும் பகர்ந்தது.

௨௩.

சிறக்கவே யாவாக னாறியெலாஞ் செய்க

மறப்பை யொழித்தே மனத்த.

௨௪.

சாத்துகபட் டாடை சபனியப்பு னூலணியும்

வாய்க்க வணிக மகிழ்ந்தது.

௨௫.

சாத்தக சாந்துபனி நீர்பளிதங் குங்குமமுஞ்

சேர்த்தியுளத் தாதரவு செய்து.

௨௬.

(௨௦) வாதபதபத பாலபதம மாபதமெனனும் முபபதவகையும ராபருசாயி ததபதன கூடக, ஆட்ரிவதுதண்டு. அது ிசம்பதம நாபததமபதம தமாசதபதம குளகுசிபாபத மது ிசம்பதம இவறதை தனிததளி ஆட்ரிவதே விதி. அவை முக்கனியென நூலகரில வதவகபதிதல்போல இவை ஐங்கனியென வதவகபதம.

வீல்வமும் வெண்கமல மாதிவித வெண்மலரு
மல்கமுடி வைக்கமனு வால்.

௨௭.

எழுத்தைந்து மந்திரத்து ளேற்றம்வில் வத்தின்
முழுக்கிலையும் பச்சிலையுண் முன்.

௨௮.

பைசாசத் தும்பை பழிப்பென் ரொழித்திகெ
பைசாச மெல்லாம் பழிப்பு.

௨௯.

கீர்ப்பூக் கொடிப்பூ நிவந்த மரத்தின்பூப்
பார்ப்பூவுஞ் சாத்தறிந்து பாங்கு.

௩௦.

அருச்சிக்க வாயிரம்பே ரால்வில்வத் தாலே
நெரித்த கிளைதன்னை நீத்து.

௩௧.

பாயச நெய்சர்க் கரைபயின்ற பாகவிதந்
தூயவன் முன்னே தொகுத்து.

௩௨.

பொரித்த கறியு மபூப விதமு
நிரக்க வதன்மே ளிறைத்து.

௩௩.

செய்க நிலேதனந் திவ்விய முத்திரையாற்
பைய மனுவும் பகர்ந்து.

௩௪.

பாத்திய மாதி பகர்விதியாற் றாபாதி
வாய்ச்சுறுவே செய்க மதித்து.

௩௫.

பவானிபவ னென்று பகரிருபத் தாழும்
பவானி பவனுக்குப் பாங்கு.

௩௬.

பாதங் கணேசானு ளுருப் பரியவரை
யோர்தலுறு நாபியுர மும்.

௩௭.

திரடோள் களம்வாய் சிறந்தகுள முச்சி
யுருமுழுது மர்ச்சிக்க வோர்ந்து.

௩௮.

அணிக வாலம் னாகரிசி வில்வ
விமணியு சொர தது மிறைக்கு.

௩௩

அதன்பின நச சிககவீ ராறு மனுவா
வதனயளி ரெட்கி ருன வால.

௩௪

எட்டுட னுனகு ரா தேவா நிய குமீ
ரெட்குஞ சிகாந்மென மெண.

௩௫

இயற் றக மற்றை விதியினை யெல்லா
மயர்ச்சி மனசுத டுதது.

௩௬

சுராய்ச சிவ ிசுரது மொ றிரண்டா புறறு ிசு
மளன்முழுன னுமிசண்ட ிசு.

௩௭

நாபானோ பௌநறி ிவளிறுவா ிசு ததகவக்து
நிர்பானோ பௌநறி ிறைந்த.

௩௮

சூககி சிறுச ிசு - கி மறைந்தகருள மெய்
நோகுகினனை மொற்றிபுயி ிநாய்சுது

௩௯

சுனாகிமல முதசுமீன மாதியத்த ில்ல
வெனாகிமே பௌந்நிசய மென்று.

௪௦

துதிதது வலமாகசு சூழ் ிசு பணிந்து
விதிதததிற மெல்லாம விவாதது.

௪௧

வாக்கினுற் சொல்ல நீனைகக மனதநிசு
லாக்கையினுற் நீண்டவும்பெற் றுப்

௪௨

எங்கெழிலென் னு ய் றெமக் கென்ன குனரவளி ிசு
மிங்குமென வள்ளசு ரெணி

௪௩

இயற்றகயா மந்தேதாறும் பூசையினை ிசு
கயர்ச்சியற முன்மறைப் னுல்

௪௪

மற்றையநாட் சந்தி யிரண்டினையும் வாய்க்கடே வ
முற்றிக் குரவனடி முன்.

பணிந்தலர் தூவியவன் பாதந் தலைமே
லணிந்தவனாற் பெற்றே யருள்.

இட்டப் படியருத்தி யந்தணர்க்கு மீசனுக்காட்
பட்டதவத் தார்க்கும் பரிந்து.

அருந்துவித்தே யாதுலர்க்கு மற்றை யவர்க்கு
மருந்துகதாம் பின்னை யனம்.

அதன்பின்பு தஞ்சா தாமலன் புராண
விதந்தன்னைக் கேட்க விழைந்து.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

சென்று சிவபுரத்தட் செல்வத் துடனிருப்பா
ரொன்றுமொழி யாதொடுங்கு நாள்.

விடமூல நோயும் விமல மயமா
புட-னுறைவர் பேரின் புற.

தாமுள் ளளவுந் தவனா தனுட்டித்தார்
தாமமலன் றன்புரத்தைச் சார்ந்து.

அகர்த்தச் சிவன்கர்த்தா வஞ்ஞாதா ஞாதா
செகத்தினுதிப் புக்குமெனத் தேர்த்து.

தம்முளிரண் டற்றவன் சாதகத மன்றனக்குத்
தம்மைக் கரணமெனத் தாம்.

தெருண்டிருந் தெல்லாச் செகமுமொடுங் கும்போ
திருண்டமல முந்தீர வே.

அழியா வளவிலாப் பேரானத் தத்தி

னெழியா துறைவ ருகந்து.

௬௩.

இவ்வா றியற்றவரி தென்னினித னின்னெளிய

வவ்வா றறிகவறை வாம்.

௬௪

முடித்தற் றையநாளேச் சந்தியொரு மூன்று

மொடித்து ணுறக்க மொழித்து.

௬௫

இயற்றிடுக வந்தரியா கம்யாமந் தோறு

மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

௬௬.

மற்றையநாட் பாரணத்தைச் செய்க விதிவழியே

யற்றிடுக துஞ்சமவ லம்.

௬௭.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா

றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

௬௮.

தீர்ந்திடுவர் தீவினைக ளெல்லாந் சிவபுரத்தைச்

சேர்ந்திருப்ப ரின்பந் தினேத்து.

௬௯.

பிறப்பரோ மண்ணிற் பிறவார் பெருரோ

யறுப்ப ரமலமய மாய்.

௭௦.

இதுவு மரிதே விதனி லெளிய

வதுவு மறிகவறை வாம்.

௭௧.

முற்றியே யற்றைநாட் சந்தியொரு மூன்றினையு

மற்றே ன்சியூ ணது.

௭௨.

மற்றையநாட் பாரணத்தைச் செய்க விதிவழியே

யற்றிடுக துஞ்சமவ லம்.

௭௩.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா

றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

௭௪.

பாவ விதங்கள் பறிந்து விடப்பரம
தேவன் புரிபைச் செறிந்து.

அங்குள்ள போக விதங்க ளருந்திடுவ
மங்கரி தேதே யவர்க்கு.

கணிப்பரிய கற்பங் சழிய வதன்பின்
மணிற்பிறப்பர் முன்வரததால் வந்து.

முடிப்பர்முன் சொன்ன முதல்விரதந் தன்னை
யொடித்து னுறக்க மொழித்து.

பற்றுவ ரீசன் பரம சிவபுரத்தை
யுற்றிருப்பா ரின்ப முகத்து.

பேரிலயந் தன்னிற் பிரியப் பெருகோடி
மோருருவ மாவர்சி யத் துற்று.

இதுவு மரிதே விதனி லெளரிய
வதுவு மறிகவறை ராம்.

சந்திபொரு முன்னுந் சமைத்து நிசிதன்னி
லந்தணர்க்கு முட்டி யனம்.

அருந்துக சுற்றத் தவறோ டதன்பி
னருந்தும் விதியு மறிந்து.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிக்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லருத்து.

இருப்பர் பெருவளத்தோ டிப்பாரிற் பாவ
மரிப்பரதன் பினசிவலோ கத்து.

சேர்வர் திளைப்பர் சிறந்தபல போகவதன
சார்வரதன் பின்னித் தலம்.

சோமவாரகற்பம்.

௩௭

இயற்றுவருண் ணுதமுறங் காதுமிறை பாது
தயர்ச்சியற வர்ச்சனையன் பால்.

௮௭.

கட்டார்ந்த வீண்டை கமழ்தூப மாதியான்
முட்டாம லென்று முடித்து.

௮௮.

சேர்வர் சிவபுரத்தி னின்பந் துளைத்திருப்பா
சார்வரதன் பின்னமலன் றுள்.

௮௯.

இதுவு மரிதே விதனி லெயரிய
வதுவு மறிகவறை வாம்.

௯௦.

முடித்திரண்டு சந்திடகன் மூலைந் ததன்பி
னடித்திரும்பும் வேலை யற்கது.

௯௧.

அருந்துவித் தன்பர்க் கதன்பி னுறவோ
டருந்துக தானு மனம்.

௯௨.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனததி லுறுதது.

௯௩.

இட்டமுறப் பாரி லிருப்ப ரதன்பின்பு
சிட்டன் சிவலோகஞ் சேர்ந்து.

௯௪.

அக்குள்ள போக மருந்தி யதன்பின்பு
மிக்கே வருவ ரிழிந்து.

௯௫.

முற்றுவ ருண்ணு வுறங்கா முதற்பூசை
யெற்றுவர் பாச மெலாம்.

௯௬.

செறிவர் சிவபுரத்தி னின்பந் துளைப்ப
ரறுவ ரிருளமலத் தாய்.

௯௭.

முடித்திடுக சங்கற் டனைநாண் முடிவிற்
படித்த விதிவிதத்தைப் பார்த்து.

௯௮.

முடிக்கும் வினையிலேத்தம் மெய்ம்முடிவு காறு மெடுத்தவிர தம்மியற்று வார்க்கு.	௬௬.
இடைவிடு வாரு முடிவியற்றா நாரு மடையார் பலமென் றறிந்து.	௧௦௦.
இடையில் விடாதே முடிவு மியற்றல் கடனே பலன்கொள்வார் காண்.	௧௦௧.
ஒருபான் கனிட்டமுப் பானுத் தமமே யிருபான் கழஞ்சிடையென் றெண்.	௧௦௨.
வெள்ளி விசிட்டம் விமலர் திருவுருவுந் கல்லது செம்பினு மாம்.	௧௦௩.
ஒருமுகங் கண்மூன் றொருநாற் புயத்துத் திருவுருவஞ் செய்கசிவ னுக்கு.	௧௦௪.
மழுமான் வரத மபயங் கரத்தி னெழுமதியும் பின்னுசடை யின்.	௧௦௫.
உமைக்குந் திருமுக மொன்றுற மேனி யமைத்தோ ளிரண்டென் றறி.	௧௦௬.
உற்பலத் தன்னை வலக்கையுற வோங்குவிக்க மற்றையகை தாளொடுற வை.	௧௦௭.
அருந்திப் பகலிலொரு போதருண வாரத் தருந்தா திரவி லனம்.	௧௦௮.
மற்றையநாட் சுந்தி யொருமூன்றும் வாய்க்கவே முற்றிக்கா மாதி முனிந்து.	௧௦௯.
வேதா கமமுணர்ந்த வேதியனைத் தேசிகனைப் பாதார விந்தம் பணிந்து.	௧௧௦.

செய்வித் தவனாற் சிறக்கவிதி மண்டபத்தை நெய்சமிதை மற்று நிறைத்து.	௧௧௧.
மண்டலமுஞ் செய்வித்து வன்னிக்கு நூல்வழியிற் குண்டமுஞ்செய் வித்துக் குறித்து.	௧௧௨.
அருச்சித்து மண்டலத்திற் சும்பத்தி லல்லா லுரித்தாஞ் சிவலிங்கத் தும்.	௧௧௩.
ஆட்டுகவா னேந்து மமிர்தைந்து மார்வத்தாற் சூட்டுகவில் வாதி தொடுத்து.	௧௧௪.
வைத்திடுக சந்நிதிமுன் செய்த வழிவிரண்டும் பத்தியுற வேவிதியைப் பார்த்து.	௧௧௫.
ஆட்டிடுக விங்குமா னேந்து மமிர்தைந்து சூட்டுகவில் வாதி தொடுத்து.	௧௧௬.
இயற்றிடுக மற்றைய வெல்லா வீனையு மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.	௧௧௭.
அங்கிதனி லாகுதியுஞ் செய்க வறிந்துவிதி சங்கரற்கு மம்பிகைக்குந் தான்.	௧௧௮.
நெய்சர்க் கனாநெய் நிறைந்ததிலம் பாயசம்பின் செய்கவவை யாகுதிசெந் தீக்கு.	௧௧௯.
இயற்றிடுக யாமந் தொறுமிந்த வாரே யயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.	௧௨௦.
மற்றையநா ளிற்சந்தி யோரிரண்டும் வாய்க்கவே முற்றி மொழியின் வழி.	௧௨௧.
ஆக்குவித்துக் சும்பம் பதின்மூன்று விற்பாலைத் தேக்கி யவற்றுட் செல.	௧௨௨.

வைத்திடுக வேதிகையின் மேலில் விரண்டாகப்
பொத்திடுக வத்திரமன் புற்று.

கஉக.

முங்கிலினுற் பெட்டி முடைவித் தவற்றன்ன
மோங்கப்பெய் தேகறிக ளும்.

கஉச.

முன்னு ளுபவசித்த வந்தணர்முன் வைத்தவர்க்கே
யந்நாள் கொடுக்கபரி வான்.

கஉரு.

கொடுத்திடுக வெண்ணிறத்த கோதனமுந் நான்கொண்
றடுத்த பரிவோ டவர்க்கு.

கஉசு.

தெண்டு கரகஞ் செருப்புந் குடைகொடுக்க
உண்டுசிவ நென்பார்க் குகந்து.

கஉ௭.

தேசிகனைத் தாள்பணிந்து செய்த திருவுருவந்
தேசிகனு லர்ச்சனை செய் வித்து.

கஉஅ.

கொடுக்கவணி யோடே குரவனுக் கென்னை
மயடுத்தாளவாய் கைக்கொள்க வென்று.

கஉக.

சிகனை யர்ச்சிக்க தேசிகன்றன் றேவியொடு
யீச னிறைவியிவ ரென்று.

கக௦

பட்டாடை யாபரணம் பாளூர் பரியிரத
மிட்ட முறக்கொடுத்துற் றின்பு.

கக௧

கொடுத்திடுக கோதனமுந் கொம்புக்குப் பொன்னு
மடிக்குவெள்ளி தானு மணித்து.

கக௨.

கஞ்சந் கலசந் கொடுக்க கறக்கப்பா
லஞ்சலெனுந் தேசிகனுக் கார்ந்து.

கக௩.

ஆக்கும் பலத்தைச் சிறக்கவம லர்க்கணிந்த
பூக்கமல மற்றும் புரிந்து.

கக௪.

மவராகற்பம்.

- உ. தவிழற் றுன முகந்தவற்றுக் கெல்லா
முதவலுமா மானென் றுகந்து. ௪௪௫.
- எத்திலையார் தாமு மிபற்றிகே வந்தான்
கந்த னனுமதித்தக் கால். ௪௪௬.
- மெசிகனை யின்றேப செய்யேல் பலம்பெண் ட
மெசிகனாற் சொபவிதி தேர்ந்து ௪௪௭.
- ஆயும் பிதாவு மமல னெனும்பனழப
தாயுங் குரவனே தான். ௪௪௮.
- அவன்வாக் கிபத்தை யனாமிமல முதற்க
சுவன்வாக் கெனவே கௌகது. ௪௪௯.
- விழையப் பணுக விடுக நீசிதர்
புதியை யடைவார் பதம். ௪௫௦.
- அர்ச்சனையில் லாரனை த்து பந்தத்திற் செய்வீச
பந்திரைன் றன்னா லே தாம். ௪௫௧.
- நிருமா லயன்றேவர் சித்தர் முனிவர்
கரணிமனு மற்றையருந் தாம். ௪௫௨.
- முன்னர் தொடங்கி முடித்தார்க ளில்வீர
தன்னை விதியறிந்து தாம். ௪௫௩.
- சிவராஜ் திரிசாம வாரசிவ பூசை
சிவ பிரதக் தம்முட் சிறப்பு. ௪௫௪.
- க சி மதுநாதிருக் காளத்தி மன்றா
சீசரெலே யுள்விசிட்ட மே. ௪௫௫.
- வில்வத்தின் மிக்க விசிட்டிலே பத்திரத்து
வில்லே யலர்விதத்து மீங்கு. ௪௫௬.

மரிக்குநாள் வில்வத் தடிமணுடற் பூசி
லிருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு. கச௭.

மரிக்குநாட் கசி மதுராதி வைகி
லிருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு. கசஅ.

மரிக்கும்போ துன்னும் வடிவினை யாவி
பரிக்கு நீனைவு பரித்து. கச௩.

ஆதலினாற் சுற்றத் தவரைநீனை யாதமலன்
பாத நீனைக பரிந்து. கரு௧.

அப்பொழுது கேட்க வமலன்வே தாகமங்க
ளப்பா லுறச்சுற்றத் தார். கரு௧.

அப்பொழுது கேட்க வமலனருள் பெற்றவர்வாக்
கப்பா லுறச்சுற்றத் தார். கரு௨.

நனவிற் பயின்றதனை நானாளு மாவி
கனவிற் பயிலுமே காண். கரு௩.

நனவென விம்மையினை நாடுக வம்மை
கனவெனக் காணவெணின் கண். கரு௪.

அனுபா டணத்தறைந்தா மாக்கமுயிர் போம்போ
தினுமுற் றொடர்ச்சியிசைப் பேம். கரு௫.

தானே முளைக்கு மிலிங்கஞ் சயம்புவது
தானே வரந்தா வரத்து. கரு௬.

ஆட்டுவித்தா ரவ்விலிங்கத் தவ்வாரத் தானேந்துந்
கிட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. கரு௭.

அரிப்பருறம் பாவ மனைத்து மதன்பி
னிருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு. கரு௮.

சோமவாரகற்பம்.

சுரு.

ஆட்டுவித்தார் தாமு மமிர்தவித மைந்தினையுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருக.

ஆட்டுவித்தார் சாமிளநீர் முப்பழமு மார்வத்தாற்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருப.

ஆட்டுவித்தா ருஞ்சந் தனத்தினறுங் கற்புரந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருக.

ஆட்டுவித்தா ருங்கலச மாயிரத்தி னாலுதகந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருஉ.

ஆட்டியரிட் டம்பட் டனாசாத்து வித்தாருந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருக.

பூட்டுவித்தா ரும்பொன்னின் பூவா விழைவிதமுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருச.

கூட்டுவித்தா ரும்பனிதங் குங்குமஞ்சாந் தம்பனிநீ
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருந.

சூட்டுவித்தா ரும்வில்வத் தின்றுடை மாலைகளுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருக.

சாட்டுவித்தா ருங்கமமுந் துபதி பாநிகளுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருள.

ஊட்டுவித்தா ருஞ்சாலி யோதனமு நெய்ப்பொரிப்புந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருஅ.

வெண்மை யரிசி விதஞ்சால்பாம் வெண்பையனை
யன்மைவிதம் பூரியவா மால்.

கருக.

கோதி யுழுந்து குளமிளகு சீரகநெய்
யாதி யபூபவமிர் தம்.

- விதியா னிலேதனஞ் செய்வீத் தவரு
மதியா யமலனே யென்று. கஎக.
- வெள்ளியகற் பூரந்தாம் பூல மிசைவீத்த
வொள்ளியர் தாமு முகந்து. கஎஉ.
- வெண்முத்தின் சுத்திரமும் வெண்கவரி யோரிதண்டு
முண்ணயந்து செய்வீத் தாரும். கஎக.
- பாட்டுவித்தா ருந்திருமுன் னூடவுருக் கண்ணாடி
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. கஎச.
- பூட்டுவித்துக் கன்னியரை யாட்டுவித்தா ருந்திருமுன்
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. கஎரு.
- பாட்டுவித்துக் கன்னியரைப் பாட்டுவித்தா ருந்திருமுன்
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து. கஎக.
- தேசிகன் நீண்டுக தெண்டாற் சிவன்முன்னே
வேசியர் கூந்தன் மிசை. கஎஎ.
- தீண்டிதலாற் றெண்டாற் சிரோதண் டியரெனுப்பே
ராண்டபிரான் ஞதியருக் காம். கஎஅ.
- தாளங் குழன்மொந்தை தக்கை கிணைவீணை
காளங் கொடுத்தவருங் காண். கஎக.
- பற்றுவர் முன்னம் பகர்ந்தபலம் பாவவித
மற்று விடுமே யவர்க்கு. கஅ௦.
- சென்றந்த வாரந் தனிர்சிரத்தி னூல்வணங்கி
நின்றமல விற்கத்து னேர். கஅக.
- கண்டு களிகூரக் கண்ணினுற் கண்டடி
கொண்டிதயத துள்ளே குறிப்பு. கஅஉ.

ஆட்டிநீர் சந்துமணிந் தார்வத் தலர்கூட்டி
பூட்டிநல் லன்ன முகந்து.

கங் ௪

கமழ்தூப மாநி யனைத்தங் கருத்தாற்
றிகழவே செய்க தெளிந்து.

கங் ௫.

அதன்பின்னர் முன்னரன்ன மாநி ரீவேதித
ததனை யருந்துகதா மார்த்து.

கங் ௬.

இப்படியே நாடோறு முட்டா தியற்றின
ரிப்படியி லின்புற் றிருந்து.

கங் ௭.

புக்குச் சிவபுரத்துட் போக விதமருங்கி
யெக்குணனு மெய்கண் டிருந்து.

கங் ௮.

எரிக்குநா ளீசனுல கெல்லாந்தம் பாய
மரித்தருந்து வார்பேரின பம்.

கங் ௯.

தானே முனைத்த சயம்பு முடிக்காட்டு
மானைந்து மன்பா லருந்து.

கங் ௧௦.

அற்றுவிடும் பாவவித மாகாற தேடமு
மற்றுவிடு மென்றறிக வாங்கு.

கங் ௧௧.

அந்த விலிங்கத்தி னூட்டிய நீருந்த
வெந்தறும் பாவ விதம்.

கங் ௧௨.

அருந்துக வார்வத் தமல விலிங்க
மருந்திய சேட வனம்.

கங் ௧௩.

தீர்ந்து விடவே திளைத்த சிறிதன்ன
மீர்ந்துவிடும் பாவ மெலாம்.

கங் ௧௪.

அடைந்தந்த வாரத்தி னுலயத்தின் முன்னும்
படர்த்தபுல்லு மற்றும் பறித்து.

கங் ௧௫.

(௧௫) அதனின் முன்னிலேநிகழப்படுவ பொருள்கள் அருகதுமென வு.

ஒறுப்புமற ஒரு முயர்க்கலகு மிட்டுக் கறுப்பு மெடுத்துக் கழித்து.	ககரு.
நீராலுங் கோமயத் தாலுரிதஞ் சுத்திசெய்வோர் சீரார் சிவபுரத்தைச் சேர்ந்து.	ககசு.
ஆண்ட வமல னருளாற் றிளைத்திருப்பர் வேண்டிய போக விதம்.	கக௭.
அணுவள வேசேனு மாதரவாற் கால மெணியுதவிற் பங்கி யிடும்.	ககஅ.
பருதியுப ராகம் விதிபாத மாதி கருதுங்காற் காலத்துட் கற்பு.	ககக.
அறிந்துவிதி காலவித மாதரவி னோடே சிறந்த சிவதருமஞ் செய்து.	௨௦௦.
யாண்டு மடைந்தார்த மிட்ட பலம்பலரே யாண்டுமடைந் தாரிட்ட மார்ந்து.	௨௦௧.
விதிகாலம் பத்திர மாதரவு வீரார் பதியும் பெருமபயனின் பாங்கு.	௨௦௨.
கற்றறிந்திக் காரணங்கள் செய்தார் கருமங்கள் பற்றிடுவ ரிட்ட பலம்	௨௦௩.
கற்றுணர்ந்தா ரின்றுலைக் காசினியுள் வாழ்ந்ததன்பி ஹற்றிருப்பர் சைவபுரி யுள்.	௨௦௪.
இந்த விரதத் தியலியம்பக் கேட்டவர்தா மந்தவரன் கிங்கரரா வார்.	௨௦௫.
பரிவுறப்பார்த் தாரும் பரித்தவரும் பின்கேட் புரவிபற்றும் பூசை யிறைக்கு.	௨௦௬.

(௧௯௯) உபராகம் - உபகணம்.

(௨௦௨) பாத்திராவா - பாவத்தினின்று மெடுத்தப பாவாததின்மீது பெறுவிப்பவ -

பா - பாவம் , சிரம் - அடுகெடுத்தது நிலைபெறுவித்தல். பதி - கேழத்திரம்.

(௨௦௫) கிங்கரா - கவலர்.

இந்திர லோகத் திருப்பர் பதினாவ ரிந்திரர் னா ளெல்லாமுற் றின்பு.	௨௦௭.
எழுதி யிதழினு மிந்நூலை மையா வழகுறச் செய்தா ரவர்.	௨௦௮.
மண்ணுலகில் வாழ்வர் மகிழ்ச்சியுறப் பின்றி னோட்பர் விண்ணுலகிற் போக விதம்.	௨௦௯.
ஆத்திரருக் கிந்நூ லறைகவறி விக்ஷவ பாத்திர மென்ற பரிந்து.	௨௧௦.
நாத்திகர் முன்னே நவிலே லறிவிட்டல் பாத்திரமன் றென்றவரைப் பார்த்து.	௨௧௧.
உண்டு வினையு முயர்க்கு வினையுட்டு கண்டனுமென் பாராத்தி கர்.	௨௧௨.
உண்டா வினையு முயர்க்கு வினையுட்டு கண்டனுமென் பாராத்தி கர்.	௨௧௩.
நாத்திகர்க்குப் போதிக்கு நாத்திரரு ளைநதழ்வா பாத்தி ரீரயத்துட் பட்டு.	௨௧௪.
ஆகநிகர்க்குப் போதித்தார் தாமுமவ ராலி - த லாத்திகரும் பாவவித மற்று.	௨௧௫.
இருப்பர் சிவபுரத்து ளின்புற் றுளத்துட் பரிப்ப ரமலன் பதம்.	௨௧௬.

சோமவாரகற்பம் முற்றிற்று

உ
சிவமயம்.

சோமவாரகற்ப சூசனம்.

இச்சோமவாரவிருதம் சிவராத்திரிபோலப் பகல்முச்சந்தியு
முடித்து இரவிலே நான்கியாமமும் பூஜைபகரணங்களைக்
கொண்டு விதிப்படியர்ச்சித்து ஊனுறக்கமொழிந்திருந்து பற்
றைநாட் சந்தியிரண்டையுமுடித்தபின், அந்தணர் அருந்தவ
ராதியரை அமுதுசெய்தித் துன்பின்பு தான் சுற்றத்தவ
ரோடிருந்து பாரணஞ்செய்து, நித்திரைவிடுத்திருப்பதும், ப
கற்சந்திமூன்றுமுடித்து, இரவில் நான்கியாமமும் மானதமாகச்
சிவபெருமா? ள வழி பட்டுக்கொண்டு ஊனுறக்கமொழிந்திருந்
து, மறதினம் முற்கூறியபடி பாரணம்புரிந்து, பகலித்திரை
யொழிந்திருப்பதும்; பகற்சந்தி மூன்றையுமுடித்து, இரவிலே
முணவொழிந்து, மறதினம் முற்கூறியபடி பாரணம்பண்ணப்
பகலித்திரையொழிந்திருப்பதும்; பகல்முச்சந்திகளையுமுடித்
து இரவிலே முற்கூறியபடி அந்தணராதியர்க்கு அமுதுட்டிச்
சுற்றத்தவரோடருந்துவதும்; பகலிருசந்தியுடித்துப் பதினே
துநாழிகைக்குமேல் நிழல்திரும்புஞ்சமயமறிந்து, அந்தணராதி
யர்க்கமுதுட்டிச் சுற்றத் தவரோடருந்துவதும் என ஐவகப்
படும். இவற்றினியலையும் இவற்றிற்குரிய உத்தியாபனமும் அ
னுட்டிக்கவேண்டிய காலம் மாயவையும் அனுட்டித்தார் பே
றும் அனுட்டித்தவர் இன்னவென்பதும் இச்சோமவாரத்தி
லே சிவசந்தியிலியற்றங் கைக்கரியப்பேறும் இக்கற்பத்தி
னும்; திருவிளையாடற்புராணத்தினும் மற்றும் பேறுபெற்றார்
சரித்திரங்களை உபதேசகாண்டம் பிரதீமாத் தரகாண்டம்
கடம்பலனபுராணம் முதலியவற்றினும் காண்க. விரிக்கிற
பெருகும்.

சோமவாரகற்பசூசனம் முற்றிற்று.

- உள்ளோவல் செயவாளோக் காந்தன் மிகவுவப்ப
 னுள்ளேசெய புசை யுசந்து ௨௮
- நல்லாக்கைக் கில்லை யருவருப்பு மில்லை
 கொலையுநிலை யுட்புசை கூடி. ௨௯
- கொச்சத்துன் னிச்சிவன்றா னீண்டவடங் கைப்பூண்டே
 யந்நெசுமுத்தை நாவிலுஞ்சொ லாய்க்து. ௩௦
- சுவன்சத்தி யான்மாத நிரோசக் திமிருந்
 சிவமுதலைத் துந் திசைநொய். ௩௧
- கெற்றிக் கிமன்று ணிருமலன்றா னீன்றிம
 பரமுற்பா னுனமாலன் பாய். ௩௨
- அருங்கண் சிவனென் றலந்நொ லாச்சி
 மருப்பாய் சிவபுரத்துந் தினபு ௩௩
- நாய்க்கைக் கொபுரத்தை ய்சென்னைக் கண்மதொபு
 பாபமலம வாப்சது மயின் பாய். ௩௪
- நன்னு மிருந்துங் கிடந்து நடநுந்நொ
 மென்றுஞ் சிவன்றா வாய். ௩௫
- நுரிப்பா யவல வினையனைத்து மாவா,
 திருப்பாய் சிவபுரத்துந் தின். ௩௬
- வருத்தமற வுய்யும் வழிமொழிக பததாக
 கிரக்கத்தா லாசா ரியன். ௩௭

வருத்தமறவுய்யும்வழி முற்றிற்று.

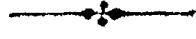
தலைகலையா தெடுவொன்றிமன்றெனநதுமட, மந்திரககைககையா ன் பாய்
 மொலா டி சொரும வாக்கொ ளையாரும, காவருநாமித்தது பகடுவொரும தாய்
 மன்ன பரிசெய்து, கிவருவாசவாய்கள் இதனை கவன சாத பவான சொ விடிக
 கணுடசுதா, மன்ன பரி யானவாவி லாயதனாப—மலையினா த ஆளபாசுத நான்
 விடா நுதலாவி மொளையு, காணாதநீ விடமேயுத நன் மன்னுப கிவருவ
 மொதந திருவெலாப வுதாயினுணை

(௩௮) வெறுதலைத்தென்றது குககுமகுசாகக மொத (௩௯) துவி - து...

உ

கணபதிதுறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

காப்பு.

செக்கரவீத் திருவுருவ னுனை முகன்
விககினங்கள் வீட்டுந்தன் மெய்யன்பாக்—கிசு கணபதி
காட்டு மமலன் கமலவடி தன்கண்ணு
லோட்கமல மூலச துரம்.

சபாநாயகர்.

இயலின் வழிவழிவா சீசனையர்ச் சிதது
முபலு முனிவரர்முற் றேன்றி—யயன்முதலீலா
காணமணி மன்றுணட மாடுங் கடவுளடி
பேணிமற வாமலிருப் பேம்.

சிவகாமசுந்தரியம்மை.

பேருயிரு ஸ்ந்நானைச் சிற்றுயிரைப் பெற்றானைப்
பாரிழை யாக்கிப் பரித்தடக்கி—யாரருளுஞ்
செய்யுமக ளங்க சிவகாம சுந்தரிதாள்
கையினலர் தூய்ப்பணிவாங் கண்டு.

(*) உருத்திராக்கவிசிட்டம் மூலலேறு என மாற்றிக்கொள்க.

(*) உருத்திராக்கவிசிட்டம் மூலலேறு என மாற்றிக்கொள்க.

விநாயகக்கடவுள்.

செய்யன் கரிமுகன்வெண் கோட்டன் றிகழைத்து
கையுடைய னைப்பரிடர்கழுவான்—மையலினை
மாற்றுவான் பாதம் வணங்குவமெம் முள்ளத்துக்
தேற்றுவா மேலாந் சிவம்.

சு.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

வதைத்துத் தயித்தியரை வாநோர் துயரைச்
சிதைத்தவர்க்கு விண்ணளித்த தேவன்—மதர்த்தவிழி
வள்ளிமண வாளன் மலர்த்தா ளினைப்பணிவாம்
விள்ள வினையாம் விடக்கு.

ரு.

நந்திதேவர் முதலியோர்.

நந்திபத நந்திமா காளர் நறுமலர்த்தாள்
பந்த விடையின் பதமலருந்—தந்தைபதச்
துண்டமிடி சண்டியடி யுந்தொழுவாந் தூய்மலர்கைக்
கொண்டுளத்திற் பேரன்பு கூர்ந்து.

ரு.

காரைக்காலம்மையார்.

அனைத்துயிர்க்குந் தோன்றாத் துணையமல னென்னு
நனைப்பொமெண் ணின்க ணிகழ்ந்து—வனத்தாலின்
மும்மலமு மெம்மைவிட முன்னோனை யாட்டுவித்த
வம்மையடி யெம்முடிவைப் பாம்.

௭.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார்.

வெத்துறு மென்பை வியக்க வுலகெல்லாந்
சந்தவிய லாற்பெண் ணெனச்சமைத்தான்—வந்தெத்திர்ந்த
சாவகரை வென்று தறிநுதியின் வைத்தவிறற்
சேவகன்றாள் வைப்பாஞ் சிரத்து.

அ.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மன்னதிகை யீசன்முன் கூற்றா யினவாதே
யென்னுமிசை பாடி யிசையுடனே—யன்னவனா
வின்நீலமேல் வாகீச னென்னும் பெயர்பெற்றான்
றன்னடிவைப் பாமெந் தலை.

க.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முதலை விழுங்கி முடிந்தன்றே போன
மதலைவரப் பாடியமெய் வாக்குங்—கதலிவனஞ்
சூழ்ந்ததிரு நாவலூர்ச் சுந்தரன்பா தந்தொழுவா
மாழ்ச் தழுந்தாம் யாங்களவ லத்து.

கௌ.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

ஞானக் கணிஞாலே நாடு சிவன்மனித
ஞானக்கண் காண வுலகிதனுண்—மானப்
பரிமேல் வரப்பனுவல் பாடினன்பா தத்தை
யுரிமையுற வைப்பா முளத்து.

கக.

நாயன்மார்கள்.

தன்கழுத்தைத் தானரிந்துந் தாரந் தனைக்கொடுத்து
மன்பருக்கு மைந்தன் கழுத்தரிந்தும்—வன்புறவே
கண்ணிடந்துங் கைதடிந்துங் காண்டற் கரியனடி
கண்ணினர்தா ளும்பணிவா நாம்.

கௌ.

திருவிசைப்பாவருளினார். மெய்கண்டதேவர்.

மதுரகவி மாளிகைத்தே வன்முதலோர் செய்ய
பதமலர்க டம்மைப் பணிந்தே—யிதமுறவே
தேங்குபுனல் வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனடி
தாங்குவமெம் முள்ளந் தனில்.

கக.

வாழ்த்து.

மாதவரு மந்தணரும் வாழ்க மழைபொழிக
கோதனமும் வாழ்க குடி தம்மைத்—தாதையென
வோம்புமன்னர் வாழ்க வொறுக்குமன்ன ரற்றரமுந்
தேம்புகவுய்ந் தோங்க செகம்.

௧௪.

நூல்வந்தவழி.

புத்திக்கு முத்திக்கு மேதுமுனைப் புண்ணியர்க்குச
சித்திக்குங் கண்டி யதன்சிதற்பைப்—பத்திரேணக்
கண்டொப்பா மாகமத்துங் காந்தபுரா ணந்தனிஹு
தண்டமிழ்வெண் பாலினுந் முன.

௧௫

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

வானோர் வணங்கி மலவயிரி தாண்மலரிந்
தேனார் நறுங்கொன்றைச் செஞ்சடையாய்—கானாடி
முப்புரத்தா ரெம்மை முரணழித்தார் மாலயனு
மப்புரத்தார்க் கொல்கினர்போ ரால்.

௧௬.

அழித்தவரை யெல்லாமெம் முள்ளத்தி லல்ல
லொழித்தருள்செய் வார்மற்று முண்டோ—சுழித்தபுனல்
குடிமார்க் கண்டேயன் றஞ்சாமற் கூற்றுவனைச்
சாடிசாற் றுன்னையல்லாந் முன்.

௧௭.

என்றியம்பக் கேட்டிரங்கி யஞ்சேலஞ் சேலவரை
யன்றிப் பொருதழிப்பா மென்றருளிக்—கொன்றைமலர்
குடினான் றஞ்சா வரத்தார் தமைத்துணிக்க
நாடினா னத்திரமந் தாள்.

௧௮.

அம்பகங்கண் மூன்றினையு மாங்கலாச்சித் தன்மயத்தி-
னும்பாவ ராண்டா யிரமுறலு—கம்பன்கண்
ஸ்ருதித்த தந்தீரிற் கண்டி மங்கழ்த்,
தாருதிக்க வும்வா ரகத்தி

கவித்ததருக காம்பகத்தி ஸீரிற் கட்டி
கவித்ததுவெண் கண்டி மதிற் கண்ணிற்—கவித்தி
தன்னிற் கரியவருக் கண்டி தழல்விழீர்
தன்னிலுதித் தேங்கிற் றுத் தான்

அருங்கவம்ப கததுதித்த கண்டி யதன்
லித்தவருக் கண்டி யெழுந்த—தருத்தித்தபொறு
கண்டித்தோன் றிற்றதனிற் காளவிட முண்டபன்
கண்டன் கருணையாற் காண்.

உருத்திரன்கண் ஸீரி லுதித்தலிலு குடபே
ருருத்திராக கம்மென் றுண்க—தரிசுமுறற்
தன்னைய வற்றை முறையுறவே சார்நிடுவா
முன்னியம லன்றி ஞாநது.

அருத்தவள மேயத் தணர்க்காகும் வேந்தாந்
குரிமைகயி லஞ்சிவப்பென் றோர்க —வுரிமையதாம்
பொன்மை வய்சியர்ச்சுப் பூண்பதற்குச் சூததிராககு
நன்மை கருமையென நாடு.

அரிதாகில் வெண்மைதா னத்தணர்க்குச் செபமை
யுரிமை யெனவே யுணர்க—வரிதாகிற
செம்மையும் பொன்மைதகுத் தேடவரி தேலதுவ
நன்மை கருமையென நாடு.

(உ) கவித்த - பொருள். தருத்தித்தபொறு - கவித்ததுவெண்
கண்டி மதிற் கண்ணிற்

தம்மிலிழிந் தார்மணியைத் தாங்கலுயர்ந் தேர்க்குரித்தே
தம்மிலுயர்ந் தார்மணியைத் தாந்தரிக்கின்—வெம்மைமிகு
மென்றெண்ணி யேதரியே வெண்ணமிழந் தேதரிக்கை
நன்றல்ல தீங்கென்றே நாடு.

உரு.

எகமுக மாதுபதின் மூன்றுமுகந் தானிறுவா
யாகும் விதத்தையதி தெய்வத்தை—யாகுலங்கள்
தீர்த்துக் கொடுக்குஞ் சிறப்பினையுந் தேர்ந்துரைப்பாங்
கூர்த்தெழுந்த வாஞ்சையுளங் கொண்டு.

உசு.

எகமுகத் துக்கிறைவ னேக பரமசிவன்
போகும் பிரமவதை பூண்டவர்க்கு—மாகத்தா
ரேத்துமணி கண்ட னிரண்டுமுகத் துக்கிறைவன்
நீர்த்திடுமா வின் கொலையின் நீங்கு.

உஎ

மூன்றுமுகக் கண்டிக் கழன்மூன்றந் தெய்வமா
மான்றபரி வோடே யணிவார்க்குக்—கீன்றவ்னை
தீருந் தெரிவைகொலை மற்றைச் சிறுகொலையுந்
தீரு மெனவே தெளி.

உஅ.

நான்குமுகக் கண்டிக் கதிதெய்வ நாலுமுகன்
முங்கினர்க்குத் தீருநரர் தம்வதைதான்—பாங்குபெறு
மைந்துமுகக் கண்டிக்குக் காலாங்கி யோங்குபதி
சின் துமிது தாங்கினர்க்குண் டங்கு.

உக

ஆறுமுகக் கண்டியினுக் காறுமுக னேயதிபன்
மாறும் பிரமவதை மற்றனைத்து—மேறுபுக
மேழுமுகக் கண்டியினுக் கீசனீ னாகேசன்
பாழிரணி யத்திருட்டின் பாங்கு.

உஓ

(உஎ) மணிசண்டன - சேண்டருத்திரன், (உஅ) அழல்மூன்று-கதி, பவமானன், பா
கன் ; ஆதிவிலாது இயல்பினினுறையுறவு கதி, அரணியிலெழுறவு பவமானன், முதி
யினனிறேனறவு பாவகனைக்கொடுக்க (உசு) காலாங்கி - காலாங்கி விபுரத்திறை

எட்டுமுகக் கண்டியினுக் கீசன் விநாயகனை
கட்டினருக் கெட்டுமுகக் கண்டியினை—வீட்டுடாழியுந்
தேசிகன்றன் பாரிதனைத் தீண்டிய தீவினைபொற்
காசினைக்கொள் கள்ளமுட்போங் காண்.

வாய்த்தமுக மொன்பதுக்குத் தெய்வம் வயிரவனே
தேயத்திடுவன் கொன்றவினைத் தீங்கனைத்து—மேத்துமரி
பத்துமுகத் துக்குப் பதிபேய் பயந்துபோ
மித்தையணிந் தூர்க்கரவு மின் று. கஉ.

எனா தசமுகத்தை யேற்றிலங்குங் கண்டியினுக்
கேகா தசருத் திராரிறைவர்—வாகரு
மிக்கண்டி பூண்டாருக் கேயும்யா கங்கனெலாய
விக்கினங்கள் வீடும் விரைந்து.

ஆற்றி ரண்டு வாழ் முகத்துக் காதித் தியர் தேவர்
கூறுபெறந் நாது கனிற் கோத்தணிவார்க்—கூறுகள் போந்
துட்டமிரு கங்கள் சுழன்ற விரைந் தோடுமுளத்
திட்டபல மும்வருமென் றெண்.

எழுமாடிரு முனறமுகக் கண்டியரி தாமதுமுன்
 னூழின் னலத்தார்க் குறுமதனைத்—தாழ்வறவே
 சென்னிமிசைத் தாங்கிடுந் தெய்வம் பரமசிவ
 னுன்னூலம் புத்திமுத்தி யுண்டு.

கூந்.

[illegible]

ஆசையினோடொன்றுமுத லாயிரமந் தந்தரித்தா
ராசறவாய்த் தந் கமறை யாகமமு— மாசறுங்குந்
தெய்வஞ் சிவனென்று தேறினர்க்குத தேனுவின
யவ்வளவீந் தார்பிறப்பற் றார்.

சு ௧ சஉ.

கண்டி யினைப்பூண்டார் காதலித துன்பிமுத
லுண்டிதெல் செய்யா துவா,தொழிந்—துண்ட மெல்ல
பட்டாருண் டெம்மதுவும் பாசானக எழ்ச்சுழிபுட்
பட்டாழ்த் தழுவா பதைத்த

ச ௩.

அயனுதற்கட் டோன்றியவற காககுமுறை நலகு
நயனங்கண் மூன்றுடை ய நம்பன்—வியனுடை ய
கண்டிப் புடையுறைவ னென்றே கருதிடுக
வுண்டிப் பிறப்புமொழிப் போ.

ச ௪.

ஒருமுகத்தி னோடே யொருமுடிமே யெயு
மிருமுகத்தி னோடி ரண்டே யெயுந்—மிருமுகத்திந்
சேர்க்க மிருமுகத்தைச் செப்பியவின் வாற்றிநூற்
சேர்த்திடுக மற்றதனைத் தேர்ந்து.

ச ௫.

துடியினடி யொன்றமுடி யாந்தத்தி னொன்ற
விடையிற் புளமுத் தேயத்—தொடைசெர்க்க
வன்றிப் பிரமக் கிசத்தியா விற்பந்த
மொன்றவிழை யான்முடிக வேர்த்து.

ச ௬.

உத்தமமே யாமலகத் தின்கனிக்கொப் பானகண்டி
மத்திமமா கும்மில் தை வண்கனிக்கொப்—பித்தலசது
ண்சஞ் சணவித் திணையென்ன வேந்னைக
பாசவிதம் பாற்றநினைப் பார்.

ச ௭.

(௧௪) தரிதார்பாநகரம் பிறப்பறந் தாவனக

(௧௫) இசை — இசை — திவிலிசை — (௧௬) ரணவிதம் —

முத்திக்கை யைந்தினுன் முற்றுஞ் செபமாலே
புத்திக்கு நூற்றெட்டா கும்புகலி—னத்தமுமாம்
பாதமுமா முச்சிதனி னுயகந்தன் னைப்பதிக்க
வோதுகதொட் டேமுடியை யும்.

சஅ.

இலங்கித்தா னுயகத்தைப் பாவந்தா னேயு
நிலங்கியா தேதொட் டெணுக—பலம்பெருகு
மேருவினை யின்றியே கோக்கலுமா கும்வியனார்
மேருவி னெவ்வாது வீறு.

சக.

இரண்டுமுகக் கண்டிசெப மாலேக் கிசையா
திரண்டுட னென்று மிசையா—திரண்டுடனே
பத்துமுக மும்பதின்மூன் றும்பழுது மற்றனைத்து
முத்தம மாமென் றுணர்.

ரு.

ஆறைந்து வெற்றியினை யாதரிப்பார்க் கையைந்தோ
டாறுமறி வாதரிப்பா ருக்கருக—மாறுடனே
பத்துமர ணத்திற் பதினைந்து மற்றையன
குத்திரததின் மாலேமணி கொள்.

ருக.

(சஅ) இரண்டு - அரைபங்கு, பாதம் - காற்பங்கு, தூலமணிகளைக் கயிறினிடமிரு
ந்து நூலாகிவைத்து வலவற்றின் முடிவினுமாகக் கோபுரவடிவிற்கோத்து, ஆதியா நவசூ
ர்பாடுகளை, அவ்வவ்விலக்கங்களுக்குப் பிரதேயமமாக மேருமணியைக் கோத்து
இரண்டாட்டி, தூலமணிபாட்டாகச் செப்பாது மற்பததி திதிசெபமென்றும், குகை
மணி பாதிபாடு செப்பாது சவகாசெபமென்றும் கூறப்படுமாதலின், சவகா செ (முரு
கசெபமாவென்றால், “ஒதுகதொட்டேமுடியை” என்றால்,

(சக) இலங்கித்தல - கடத்தல

(ருக) ஐந்தாமணி செல்வதத்தும், ஆறாமணி சாந்திகளும், இருபத்தாறுமணி தளவி
ததிகளும், இருபத்தெட்டுமணி புஷ்பத்தும், முப்பதுமணி தளவாத்திறகும், முப்பது
மணி வெற்றிகளும், ஐம்பதுமணி காமிகளையெய்வாததிகளும், குறையாறுமணி
சூரியகாந்திகளும் கொள்வதும் உண்டேனும் இவை தாம் கூறியவற்றைடங்கலின் இரு
பாட்டிப் பெரு விருத்திலும்.

குணிதமிரு நான்கங் குலியினிரே கைக்காங்
குணிதமொரு நூற்றெட்டுக் கூடுந்—ஆண்கங்கினை
புதநிரழி மிக்குச் சதத்திரயம் புண்டரிக
வித்திணைக்கைஞ் ஞாபுய் விநிம்.

நுஉ.

மூன்றபுத மாகும் பவளந் தனின்முறையா
ஞான்றுபடி கததொருநூ ருயிற்ஞ்சங்—கீன்றிலங்கு
முந்நி நுக்குக் கோடி குசைமுடிச்சி ஸரங்கோடி
யிதநனையென் றெண்ணிலைக்கண் டிக்கு.

நுச.

விததுப் பலாசின்வெண் சந்தனஞ்செஞ் சந்தனநதின்
விததுஞ் செபிக்கை விதியாமுன்—வைத்த
குசைக்கிரந்திக் கொக்குமெனக் கொள்க விவற்றைப்
பசைக்கேது வென்றெணிப்பார்ப் பார்.

நு௪.

ஹரிதாநற் கண்டி குசைக்கிரந்தி யாதி
யுரிமை யெனவே யுணர்க—விர்வினற்
செய்யிற் செபம்பிணிகள் சேருமத னுற்செய்யேல்
செயகசெப மற்றவற்றூற் றேர்ந்து.

நுந.

இத்திரதிக் காதியினை நோக்கியிருந் தேசெய்க்க
சித்தனைசெய் வார்போகந் தீட்டிணைக—மித்திரதனார்
மோகன மாகருட முச்சா டனமுத்தி
சாகுமர ணம்முறையாற் றும்.

நு௬.

படிதவொளி போலப் பரமனைப்பா விக்
விதிவார்கள் பாச விதத்தைத்—தொடுவாரும்
புத்திவிதத் தைச்செருங்கும் போதுபுரி தீவினையைக்
கைத்துவிடு வார்தாமுங் காய்ந்து.

நு௭.

(பெ) குணிதம்-அ-வு (கூ) குதநிணுஞ்சந்தனம் பதிகம் கமல்கயனபது இ-உ-உ
புராணம் (கூ) பசை - இ-உ-ப-ம. (கூ) போகமதிட சட்டைபும முறையாந் சித்தனை
செய்வார் இ-உ-தி-தி-க-க-தி-யினை நோக்கியிருந் தேசெய்க்கென் இ-உ-ப-பும.

மாரணத்தைச் செய்வாதன் மைந்றம்போ லேந்னைக
காரணனைப் பொன்டோற் கருதிடுக—பேராதே
நிற்கும் ப'ந்னைவார் கிஞ்சுகம்போ லேந்னைக
வந் கமுற வாக்கு மறிந்து.

௩௩

செய்வரத்தம் போதெனவே சிந்திங்க வெற்றியனை
யெய்விடத் துங்கொண் டிடவெணுவார்—கொளையுட
துச்சா டனம்புரிவார் துமந்றம் போதெனவே
யிச்சித்தூத் தெய்வத்தை யிங்கு.

௩௪

நரிக்கவடந் தர்ச்சனியி லாகருட ணத்திற
றிகவசிக் ஞர்நடுத தன்னிற—நரிக்கவடம்
புதநிக்கு முத்திக்கும் புது ஈனாமிசையி
லித்தனாயந் குட்டந் தொட் டெண்.

௩௫

மாரணத்தி னுச்சா டனத்தின்மற் றைப்பினைக்கின்
காரணமா குங்கனிட்டத் தங்குட்ட—மாருறவே
புத்தியகன மத்தி லனாமிசையி னங்குட்டம
வைத்தூத் செபிக்கை வரம்.

௩௬

மாலையினே யின்றிச் செபிக்கை வரமலவெக
காலையினு மென்றே கருதிடுக—மாலைக்
கிழையருபத் தேழுமெண் பட்டிற் பருத்தி
யாழையும வழுவுவெவன் றெண்.

௩௭

முதநிக்குப் பிங்கலையி னோடினுயிர் தான்மொழிக
புதநிக் கிடையிற் புகன்றிடுக—வொத்தியங்கி

(௩௮-௩௯) பாம குணத்திறகுப்பாழலெனந் இவ்வாசிரியர் தந்ததன் விடயம்
பொல லோதாநூல்கள் கிடையாமை இவ்விதச்செய்யுட்குமு வடுககொண்ட கிடை
கொண்டதொவாநே அகிடப்பட்டன (௪௨) குங்குமான் இவ்வாசிரியர் தந்த
இவ்வாசிரியர் தந்திடுக, பதினாறு அந்மொழித் துருவாசிரியன் மணித
வாசிரியர் தந்திடு அந்மொழிக் கொளையெனவே.

உருத்திராகக் விசிட்டம்.

விவ்விதன் டி னும்புத்தி முத்திபெறு வாரிசைக
வெவ்வழி நன் னைக்குமிது வேது.

உத்திர பூன் மூவருமோங் காரத்தோ டார்வதா
லைத்தெழுது முசரிக்க வன்புறா—வைத்தெழு
பாங்கெ யெமகென்று குதசிரர் தாம்பகாக
மோங்காபக தண்ணெ யொழிதது.

மத்திர மானத மந்தமொலி யென்றுமூன்
ழித்தலிதத துணமா னதமெணத்தானை—மத்திர
யுச்சரிக்கை மந்தம் பிறருணரா தேபாபா
யுச்சரிக்கை யென்றே யுணர்.

துத்தமருங் கேட்க வறையுமது தானெலியோ
யின்னவொலி தானத் தனாயற்று—நன்னெனை
யானாய் சுதநி னருக மெனவறிக
யுன்னவினே போட்டவுறு வன.

மானதந்தான் முத்திககாம் புத்திமுதற்க காமத்த
மேனையொலி குத்திரங்க ளெட்டினுக்கா—மானததை
யோதுகமே லேற்றிவட மற்றையொலி மந்தமிவை
யோதுகக் ழோடவட மோர்ந்து.

துகர்ப்பஞ் சகாப்பமென வாகுமரு பேத
மகர்ப்பத் தியானமற வாக்கல்—சகாபபந்தா
னுன்னிக் கடவுளடி யுச்சரிக்கை மத்திரததை
யன்னசெப மேவரமென் றெண்.

(அ) உத்திர பூன் மூவருமோங் காரத்தோ டார்வதா

(ஆ) உத்திர பூன் மூவருமோங் காரத்தோ டார்வதா
லைத்தெழுது முசரிக்க வன்புறா—வைத்தெழு
பாங்கெ யெமகென்று குதசிரர் தாம்பகாக
மோங்காபக தண்ணெ யொழிதது.

வங்குட்டங் தர்ச்சனியு மாகு மொலியினுக்கே
யங்குட்ட மததிமையு மந்தத்தா—மங்குட்டங்
தன்னோ டநாரிகையுந் தான்மா னதத்தாகு
மின்னுமொரு மாலையைப் பேம்.

௧௧

ஆடகத்தாற் பண்ணுவீக்க வங்குட்ட மாலையினு
யீடுபெற வெள்ளியினு மாரியற்றன்—மாடில்லார்
செம்பினுஞ்செய் தேகா தசக்கண்டி மயச்செயிக்க
சும்தி னனாமிகையி னால்.

௧௦.

மடிதூயில் வாத மசங்கத மாதி
விதிக செபஞ்செய்யும் வேலை—கடிதொடேல்
சோம்பு முரியே றுரிசரைப்பா ரேல்சொல்லேல்
வேம்புனய சொல்லின் விதம்.

௧௧

தரியேல் சிரங்களங் தன்னிற் படத்தைத்
தரியேன்மெய்க் கஞ்சுகந் தன்னை—யிருளிலிசை
லாதரவி னொட்டகமே யாடுகர நாயெரமை
யேதமுள பன்றியும்பா ரேல்

௧௨.

மத்திரததை யல்லாத மற்ருளுசொல் லைச்சொல்லு
மத்திரமாங் கண்டி வடங்கரத்திற்—பந்திததே
யில்லறத்தை யோடபுவோன் றுனியற்றி னால்விரத்தன்
சொல்லுகமுன் சொன்னபடி சூழ்ந்து.

௧௩

(௧௪) அங்கு மொலியைப் ஒலிக்கு, அங்கு—முதலாகிய முதலாகிய
மொலியைச் சொல்லுக. (௧௦) ௧௪—விட்டம்.

(௧௧) புலையாறியைக் கண்டலாதே நோக்காதுகூட முற்றை ஆசை ஆசைபெ
ரிக்காதுபெற்று சூரியனும் அகலினைப்படி நோக்குவதானதிட மொலியைப் பதவி
தொண்டி செபஞ்செய்யுமொரு வாய்செய்தை

(௧௨) இயற்றில் மத்திரமொன் இயைபு. இயற்றில் மணிகரத்தே. முதல்.

கண்ணடிவடநூல் சந்திசொறுங் கைதனிற்றுகொண் டேகணிசை
வெண்டிகழ்வி னுத்தமமோ ராயிரமே---ய் ன்னட னனிற்
பாதிபா தஞ்செய்க்கை மத்திமப்பாங் காங்கனிட்டு
மீமாதினொரு ழாற்றொட்டென் றோர்.

வத்திராத்தி னுடைய மறைக்க வலக்கறத்தின்
 வைத்தொப மாலைதனை வாய்க்கவ — மெய்தீர்த்தலையிற்
 பாசமலா வைத்தாண்ட பண்டிதன்முன் பார்த்திடி னுடைய
 பிச்சைப் படுஞ்செய் செயம்.

திண்ணிலுள்ள கைதவழி வீழிற் செபமாவே
 உண்ணிற் புகுந்துதக கந்தததாற்—பண்ணுறவே
 உபாட்டியருச சிததுக் கா யாற், காற்றாற் கொட்டுட முப
 டுவாட்டி அவார் வீழ்ந்தாற் தந்த.

ஆதினோ சுந்தரமொப மானை யாழ்வைந்
குறைந்த னமுன் டேபாநீகாவை யாக்கி— குறைந்த
தாட்டியருள் சித்தே யகோர மொருநாழ்வை
நாட்டியருள் குறைந்நயந்து.

கண்டியினைத் தீண்டிற் கரிசரு மொம்பாரும
விண்டிடவே புனையாயன் கொளியதனா, 11-1-1- பொருந்
யாட்டியனளி யாய்ப்புத்தா ளந்தியருந் தீண்டியினை
வீட்டிகு கொண்டுந் து வேறு.

வனாச்சிகரத் தன்னில் வனத்தி னதின்
கனாக்கணம் லன்கையிற் கண்ணு—முனாத்திக

[illegible]

சைவரெலை தன் ஸரிலமுற் சாலே கோ சாலேதன்னிற்
றுய்யதன தாச்சிரமத் தும்.

எங்.

ஒன்றொன்றே யாகு முருச்செபிக்கிற் றன்மனையி
லொன்று நூ று மாக்க ளொன்றுமெலைக்—கொன்றுதா
னையிரமா மாற்றிற் களாயி னயுதந்தா
னையுங் கடற்கரைக்கென் றெண்.

.அ.ப.

குன்றத்தி னுச்சி குலவு தபோவனத்தி
னொன்று நியுத மெனவுணர்க—வொன்றுமெரு
கோடிசிவ னாலயத்திற் சந்திநிகு ணிப்பரிய
கோடியுறு மென்றுளத்திற் கொள்.

அ.க.

கருமா னுரிஞான விர்த்தியினைக் காட்டும்
வரிவேங்கைந் தோன்முத்தி வாய்க்கு—முரமுடைய
கம்பளந் துன்பங் களையு மிழைக்கலிங்கம்
வெம்புமுட மெனயினைவீட் டும்.

அ.ப.

மரப்பலகை யாக்கும் வறுமையினை வன்கல்
வருத்தும் பிணியால் வடிவை—யுரத்தநிலந்
துன்பந் தருமிவற்றை யெல்லாந் துறந்துறைக
வன்புடன்முன் சொன்னு தனத்து.

அ.க.

முடக்கி முடிந்தா னிரண்டு முறையா
லடக்கியடி தன்னோ டடியை—யிடத்தொடையு
ளொன்ற வலப்புறத்தாள் வைத்தோங் கிடவுட்கண்
னொன்றியுற நாசிநுனி யோடு.

அ.ச.

(௪௬) இவற்றையெல்லாமென்னும் சொல்லாற்றலால் மற்றை வேணுவாசனமுதலியவை
கொடாக. வேணுவாசனம் தரித்திரம், திரஞ்சனம் திரத்திராசனம், பல்லவாசனம் தித்திரப
கதம், வந்திராசனங்களுள் கரியவஸ்திராசனம் அரிசாரக்கிரியை, சிவந்தவஸ்திராசனம்
வசியாதிக்கிரியை, வெள்ளைவஸ்திராசனம் சாத்தியாதிவிதி, முறைவஸ்திராசனம் விவாதி
திவிவாதி, தித்திரகம்பளாசனம் தம்மாதததித்திகள அளிகருமெனபதும் நூற்றணிபே.

இருக்குமிது தன்னைவீ ராதன மென்றே
யுரைக்குரிய லிவ்வா தனத்துந்—றருச்சிக்க
வாதியடி தன்னைச் செபிக்கபது மாதனமு
நீதியென வேந்நையாய் நீ.

அந்.

ஆவாக னாதிசயம் புச்சிவலிங் கத்தினிலை
யோவாதே நின்மலனங் குற்றிடலா—லோவாதே
கண்டியினு நற்பன் கடவுளத னுனிதற்குங்
கண்டிலை யாவா கனம்.

அந்.

ஆயினுஞ்சொல் வாமீங் கருச்சிக்கும் பாங்கினை யும்
வாயின் மனத்தின் மதிப்பரிய—தேயன்
சிவனமலன் செப்பிய வாகமத்திற் றேர்ந்தே
பவமுயிர்க்குத் தீரும் படிக்கு.

அந்.

சத்தியோ சாதத்தாற் கௌவியத்தைத் தானாட்டி
யுத்தரத்தி னாற்பிசைந்தொண் மாலையினைச்—சுத்தநீ
ராட்டியகோ ரத்தா லழற்றாபங் காட்டியே
யோட்டுகவீ ரம்புருடத் தோடு.

அஅ.

தனித்தனியே யீசானத் தாலே சதக
மெணிக்குறையா தேசெபிக்க வெங்குங்—கணித்திடுக
நாயகத்தைத் தொட்டே நலமார் பிரமங்க
ளையச் சதங்குறையா தே.

அக.

(அ) வலதொடையுள் இடபுறங்கால வைபபதம் வீரதளமேயும் இதனை “அன
சியே வீர தளமுபாங் காமீடக்கா, நெனறெடைமே லொன்றச செறி.” எனது
சைவசமயநெறித் திருக்குறளானுமுணாக, பதுமாசனமாவது - உ ள்ளவகாலகா னெற்றேனா
இரண்ட புறங்கால்களையும் இருதொடைமீது மாறிவைப்பது. (அ)கிளை பிசுத்திற்குக் கீழா
கவி இருகைகளால இருகாற்பெருவீரல்களைப் பிடித்திருப்பதும், இருகைகளையும் சமபுட
மரிகசெய்து மடியிலவைப்பதும் பதுமாசனமெனப்பெறும் செய்காலத்திற் கொள்வது
‘நகதிபடை’யென்க. (அஅ) உத்தரத்திசையை நோகும் வாமதேவத்தை உத்தரமென
றா. பிசுத்தல - சனநி ஆலமபிசு சததிசெய்தல.

புகழ்ச் சிவலிங்கந் தன்னிற் சிவனைப்
புகழ்ப் புரிபூ சனைபோ—னிகழவே
பாயகந் தன்னி லருச்சிக்க நாண்மலரா
லையவுப யோகமினி தே.

சிவபத்தர் கைக்கண்டி தானத்தைச் செய்தோர்
பவமற்று மேலே படர்வர்—சிவனுற்ற
மற்புரியும் புக்கிருந்து நம்பனரு ளாற்பாசம்
புகுதிதூய்ப் பார்பேரின் பம்.

தெரிசித் தம் புண்ணியத்திற் றேறினொரு கோடி
பர்சி க்கி னொருமெனப் பார்க்க—பரிசுத்த
நாகிபே தாங்கி வைற்றினதி கஞ்செய்க்கி
னொரும் பலமளப்பா ரார்.

கண்டியணித் தார்,தம்மைக் கண்டவுட னேபணியார்
பண்டை நரகிற் படிந்தழிவர்—கண்டியினைப்
பூண்பானைக் கைதொழுது பூசிப்பார் மேற்புரியிற்
காண்பார் கடவுளடி கள்.

திருநீற நெற்றி தரியானே யாகிற்
பரிவுறமெய்க் கண்டபரி யானே—லருமறையன்
வாக்கியத்தி னாலே மகம்புரியு மந்தணன்றா
னாய்க்கடுவான் கொள்ளா னலம்.

துயிலும்போ துஞ்சலம லஞ்சொரியும் போதும்
பயிலும்போ தும்பாரி பாய—லயர்வாக்கு
நோயிற் பிறப்பிறப்பா ருசத்தி னுந்தரிபேற்
நாயத்திற் கண்டியெனுங் காப்பு.

(௧௪) மேல - சுவர்க்கநாதிபதங்கள்.

(௧௫) தாங்கின ஆயிரமோடி மடந்ரு பலமெனக்கொள்ள.

(௧௬) நாயக்கடுவான் - கண்டபான பிராமணியுடனே கூடியவதில் பிறந்த.

காய மொருவும்பேர தோர்கண் டியைவிழுங்கி
மாயுநர்தா மாய மனத்தின்றி—யேய்வ
ருருத்திரலோ கத்தி னுதிப்பினுமீங் கேயா
சரித்தமலன் றுளையடை வார்.

க05.

உட்டி யிடினே கழுத்தினுறக் கண்டியினே
விட்டிடலை வியும் பொழுதுயிர், நான்—கிட்டி
யுருத்திர லோகத் துறையுமணி தானே
பரித்திடினார் சொல்வார் பலம்.

க06.

நன்றுநெடு நீரி னெருப்பிற் பொழிமழையில
வென்று புலன்களோப்பே ருர்வெறுத்து—மொன்றினர்கள்
புத்திமுத்தி கண்டியெளி திற்பூண் டவைபொருந் தாக
கொத்தையருக் கேதுதுணை கூறு.

க07.

பூணாமற் கண்டியினப் பூசைபுரி உரபலத்தைக்
காணு ரெனவே கழறுமறை—நாளுதே
பூண்டுசிவ பூசைபுரி வார்புருத்து மேற்புரத்துக்
காண்டிருப்பா ிசன் கழல்.

க08.

புண்டரிகத் தோன்மாயன் புத்தேவரீர் கோன்முனிவ
ரண்ட மரிக்குமர னெங்கரஹங்—கண்டியினேப்
பூண்டு தமக்குப் பொருந்த சிகர ரம்புரிந்து
காண்டிருப் பார்ந்த் களம்.

க09.

நாய்க்குத் தவிசிட்ட தென்னநரர்ந் குக்கண்டி
வாய்க்கவிது தன்னேமதி மாமனிதர்—நாய்த்துயருன்
பாறதகண் டத்துப் பரித்துமரித துப்படிவர்
கூரிடரா ருங்கீழ்க் குழி.

க10.

தரித்தே யுரத்திற் சதாட்டந மாலை
பரித்தே யமலன் பதத்தைக்—சுருத்தி

னடப்பவர் தாமடி தோறு நணுவர்
படிப்பரிமா யாக பலம்.

க௦௨.

சூட்டி யலனாத் தொழுதணிவார் கண்டிவடம்
லீட்டிவினைத் தீமை விதமனைத்துங் —கூட்டினையு
மிட்டுவிம லன்புரிபுக் கின்புற் றநாதிமலக்
கட்டறக்காண் பார்த்து களம்.

க௦௩.

கண்டியரி தாகின்மண் ணுலே பணிக்கண்டி
கொண்டணிவார் மூவேழ் குலத்தோடும்—பண்டைவினை
லீட்டிவிண் ணுள்வ ரெனின்வியன் கண்டிக்குக்
காட்டிடுவா ரார்பலத்தைக் கண்டு.

க௦௪.

வத்திரத்திற் சூழ்ந்திந்த மாலையினைப் பெட்டகத்து
வைத்தெடுத்துச் சந்திதொறும் வாய்க்கவே—சுத்தவுடற்
பூட்டிகு பூட்டில் வினையனைத்தும் போக்கியே
காட்டிடுவா ரீசர் கழல்.

க௦௫

பொன்னுலகம் வெந்நரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்
நீனமலனு முண்டென்று நிச்சயித்தா—ரிந்நிலைமை
யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப் பலமென்பார்
நாத்திகரென் றேயுளத்து ணடு.

க௦௬

நாத்திகர் கேட்க நவிலற்க விந்நூலை
யாத்திகர்க்கார் வத்தா லறிவிக்க—வாத்திகருக்
கன்பா லுணர்த்தினரு மாராய்ந்த வாத்திகரு
மின்பார்ந் திருந்து நலத் தின்.

க௦௭

சேர்ந்துசிவ லோகத்தை யங்குளபோ கந்தினைத்துத்
தீர்ந்தொடுங்கு நாளிற் செகமெல்லா—மார்ந்தவிரு
ணீங்காதே நீங்கி நமலனரு ளாற்றினைப்பர்
பாங்காற்றஞ் சத்தியினின் பம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சாற்றினனே கண்டிவரந் தன்னையெணிச் சம்பந்த
ஹற்றினையுஞ் செஞ்சடைமேலார்வித்தான்-கூற்றினைக்கொண்
றந்தணனைக் காத்தா னமர்த்திலங்கு தில்லைவனத்
தந்தமிலான் றண்ணருளா லாய்து.

உருத்திராக்கவிசிட்டம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

உருத்திராக்கவிசிட்டஞ்சனம்.

இவ்வுருத்திராக்க விசிட்டநூலிற் கூறப்படாதனவாய்
வேறு சிவாகமாதிகளில் கூறப்பட்டுள்ளனவற்றில் எண்டைக்
கின்றியமையாதனசில கருக்கிவிளக்குதம்:—இவற்றை மேற்
படி நூலில் இயைபுநோக்கி ஆங்காங்குக் கூட்டிக்கொள்க.

சந்திரநேத்திரத்துதித்தநீரில் பதினாறுவித வேண்ணிற
வுருத்திராக்க மரங்களும், சூரியநேத்திரத்துதித்த நீரில்
பன்னிருவிதச் செந்நிறவுருத்திராக்க மரங்களும், அக்கினி
நேத்திரத்துதித்தநீரில் பத்துவிதக் கருநிறவுருத்திராக்க மரங்
களுமாக முப்பத்தெட்டுமரங்கள் தோன்றின. அவற்றுதித்த
அம்மணிகளில் உன்னதமுடையபக்கமே முகமும் உன்னத
மில்லாதபக்கமே அடியுமாம். முககணிதங்களை இரேகைகளைக்
கொண்டே அறியவேண்டும். அவற்றின்மூலம் பிரமதேவரும்
நாளாம் விஷ்ணுமூர்த்தியும் முகம் உருத்திரமூர்த்தியும் சேச
மரங்கள் சகலதேவதைகளும். அவை பதினாறுமுகம்களாயும்

உண்டு. அவற்றுள், ஒருமுகமணிதரிக்கில் சிவபெருமானுக்கும், இருமுகமணி தரிக்கில் சிவசத்திக்கும், மூன்றுமுகமணி தரிக்கில் மும்மூர்த்திகளுக்கும், நான்குமுகமணிதரிக்கில் பிரம தேவருக்கும், ஐந்துமுகமணி தரித்தில் சதாசிவமூர்த்திக்கும், ஆறுமுகமணிதரிக்கில் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கும், ஏழுமுகமணிதரிக்கில் சத்தமாதர்களுக்கும், எட்டுமுகமணி தரிக்கில் அஷ்டவித்தியேசுரர்களுக்கும், ஒன்பதுமுகமணி தரிக்கில் கங்கைமுதலிய நவதீர்த்தங்களுக்கும், பத்துமுகமணிதரிக்கில் பத்துத்திக்குப்பாலகர்களுக்கும், பதினொருமுகமணிதரிக்கில் பதினொருருத்திரர்களுக்கும், பன்னிருமுகமணி தரிக்கில் விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய வாசுதேவர் முதலிய பன்னிராவர்களுக்கும், பதின்மூன்றுமுகமணி தரிக்கில் சதருத்திரர்களுக்கும், பதினொருமுகமணி தரிக்கில் அசுவினிதேவதைகளுக்கும் அஷ்டவசுக்களுக்கும், பதினைந்துமுகமணிதரிக்கில் சந்திரன் வருணன் முதலியவர்களுக்கும், பதினாறுமுகமணிதரிக்கில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், பிரமதேவர், விஷ்ணுமூர்த்தி, சிவபெருமான்மென்றும் அனைவர்க்கும் பிரீதியாகும்.

இம்மணி தரிக்கப்பெறுவோர் எத்தகையரே யாயினும் அவர் சீவன்முத்தரேயாவர். ஒரு சுணங்கன் தரிக்கப்பெறினும் நற்கதிபெறுவது திண்ணம். பற்பல தெய்வநாதிகளின் மூழ்குதல், பரிமேதமுதலிய யாகமியற்றுதல், ஏழுகோடி மகாமந்திரங்களையுமெண்ணுதல், ஐந்தழலினிடைவதிந்து அருந்தவம் புரிசுதலாதிய பலன்களையும் எளிதின் நல்கும். முப்புரிநூலின்றி வேதமோதின் அது பயன்படாவாறுபோல, விபூதியோடு உருத்திராக்கவடமுமின்றிச் செம்பும் நீராடல் ஓதல் ஈதல் தென்புலதேதார்க் குதவல் சிவனைப்பூசித்தல் முதலியவை சிறிதும் பயன்படாவாம். சிவகயிற்றரித்து எந்நீரில்மூழ்கினும் சிவகங்ளையில் மூழ்கியபலன் சித்திக்கும். ஒருவர் ஆயிரமணி

தரிக்கப்பெறின் சிவனெனவே தேவருமவழிபடத்தக்கவராவர்
பஞ்சாக் கரவுச்சாரணத்தோடு இம்மணிகளே அணியப்பெற்ற
வர்பால் சிவபெருமான் என்றும் சாந்தியராயிருப்பர். அவ்
ருறையுந்தலம் முத்தித்தலமாகும். அவரைத்தரிசித்தவருந்தேவ
ராவர். இன்னும் இவ்வுருத்திராக்கவிசிட்டாஸில்விதந்தருளிய
பலன்களையளிப்பதுபல்லாமல், ஐந்துமுகமணி புணர்தற்குரி
யரல்லாத பிறமகளினாப்புணர்ந்த பாவத்தையும் போக்கும்.
எழுமுகமணி கோவதையையும் போக்கும். எட்டுமுகமணி
பொற்களவு, தூலாதானமுதலிய தானமெற்றல், பிறரன்னங்
கவர்ந்துண்ணலாதியவற்றின் பாவத்தையும் போக்கும். ஒன்
பதுமுகமணி ஆயிரம் உயிர்வதையையும் நூறுபிரமவதைய
யும் பூதம் பிசாசும் சர்ப்பமுதலியவற்றாலாகும் விசகினங்களே
யும் போக்கிச் சித்திமுத்திகளாக் கொடுக்கும். பதினொருமுக
மணி ஆயிரம் அசுவமேதபலத்தையும் நூறு வாசபேயபலத
தையும் இலக்டம் கோமேதபலத்தையும் நன்கும். பன்னிரு
முகமணி கோமேதபலத்தையும் அசுவமேதபலத்தையும் சுவா
ணதானபலத்தையும் அளிக்கும்.

இத்தகையமணிகளுள்ளே சிகைக்கு ஏகமுகமணியும், சிர
சுக்கு இரண்டுமுகம் அல்லது பதினொருமுகமணிகளும், காது
களுக்கு ஐந்து எழுபத்துமுகமணிகளும், கண்டத்துக்கு எட்டு
முகமணிகளும், உதரத்துக்கு நான்குமுகமணிகளும், வாகுந
ருக்குப் பதின்மூன்றுமுகமணிகளும், மணிக்கட்டுகளுக்கு ஒன்
பதுமுகமணிகளும், உபவீதத்திற்குப் பதினொருமுகமணிகளு
ம், மார்பிற்கு எம்முகமணிகளும் உரித்தாகும். ஆறுமுகமணி
வலப்புயத்தினும், ஒன்பதுமுகமணி இடப்புயத்தினும், பதி
னொருமுகமணி சிகையினும், பன்னிருமுகமணிகாதுகளினும்,
பதினொருமுகமணி சிரசினும் தரிப்பதும் உத்தமமே. ஒன்று
ஐந்து பதினொன்று பதினொருமுகமணிகள் தினமும் பூசித்

தற்கு மிகச்சிறந்தனவாகும். சயனத்தினும் மலசலமோசனத
தினும் புணர்ச்சியினும் நோயினும் சனஞ்செளசம் மரஞ்செள
சங்களினும் உருத்திராக்கதாரணங்கூடாது. இக்காலத்திலும்
அணிந்திருத்தல்'வண்டுமென ஆங்காங்குக்கூறுவது பீடை
யினிவிர்த்திப் பொருட்டாகவின் சிகையினும் சாதுகளினும்
உபவீதத்தினும் எப்பொழுதுந் தரித்துக்கொள்ளலாம் இவ்வா
றன்றி நீக்கமில்லாதிருக்கும்படி கண்டத்தில் முப்பத்திரண்டு
மணியேனும் அல்லது ஒருமணியேனும் தரித்திருக்கவேண்டு
மென்பதும் விதியேயாம்.

இனிச்செபத்திற்கு விரல்களுள்ளே அங்குஷ்டத்தினால்
மோகமும்த், தர்ச்சனியால் சத்துருநாசமும்த், மததிமையால்
அர்த்தசித்தியும்த், அனுமிசையால் சாந்தியும்த், கனிவீதையால்
இரகூணையும்த். மணிகளுள்ளே சங்கமணிகளால் ஐசவரிய
மும், படிமணிகளால் மோகமும்த், பதுமமணிகளால் புஷ்டி
யும்த் இலக்ஷ்மீநாமம்த், புத்திரதீபமணிகளால் புத்திரப் பசு தா
னியாதி அபிவிந்ததியும்த், பவளமணிகளால் வசியமாதிகளும்,
முத்துமணிகளால் சர்வசித்தியாதிகளும், மாணிக்கமணிகளால்
உலகவசியமாதிகளும், மரகதமணிகளால் சத்துருசபமுதலிய
வைகளும், குசங்கிரந்திமணிகளால் பாவநாசமும்த் வித்தியாபி
விர்த்தியும்த், பொன்வெள்ளிமணிகளால் நாமிககன்மாதிகளும்,
மாதிருகாக்ஷரமணிகளால்வாக்குசித்தியும்த், இரசமணிகளால்சர்
வகாரியசித்தியும்த், உருத்திராக்கமணிகளால் போதமோகூங்
களும் உண்டாமாகவின், இவ்வுருத்திராக்கமணிகொண்டு ஒரு
ருச்செயிக்குணும் ஒன்றேகாடியாமென நூல்களிற் கூறப்படுத
லால்உருத்திராக்கமே செபத்திற்கு எவற்றினும் சிறந்தசாதன
மென்று தெளிக.

இச்செபமாலே கொண்டு செயிக்குங்கால் நூற்றெட்டு
அல்லது எண்பத்து என்கு முதலியவாகக் கூறப்படுகியானா

சனங்களுள், பத்திராசனம் முத்திராசனம் மஹாசனம் சித்தா
 னம் (அல்லது சிங்காசனம்) பத்மாசனம் சுவாதிகாசனம்
 வீராசனம் கோபுராசனம் சுகாசனமென்னும் நவாசனநக
 ளும் செபத்திற்கு யோக்கியமெனப்படுதலின், இவற்றுள் திய
 ன்றதொன்றில்உதிந்து, ஆபிசாரம் கிரகம் உச்சாடனமுதலிய
 வற்றின் சித்திக்குக் கருந்நமாகவும், வசியாபாதியவற்றின்
 சித்திக்குச் செந்நிறமாகவும், முத்தியாதிவற்றின் சித்திக்கு
 வெண்ணிறமாகவும், உபாசனமூர்த்திகளைத் தியானித்துச்
 செபிக்கவேண்டும். ஆகோராத் தி உக்கிரமூர்த்தி தியானித்தி
 னால் உடனே பாவம் ரோகமுதலியவற்றின் நாசமும், சதா
 சிராதி மிசிரமூர்த்தி தியானத்தினால் சிவகாலத்தின ட்ன
 னர்ச் சகலசித்திகளும், சாம்பசிவாதி சாந்தமூர்த்தி தியானத்
 தினால் வினாவும் தாமதமுமின்றிச் சாந்தி ஞானம் முதலிய
 வைகளும் உண்டாகுமெனக்கொள்க. இந்நூலிற் கூறியபடி
 யன்றி வசியம், வியாதி, ஆபிசாரம், துஷேஷம், தனலாபம்,
 ஆகருவணம், சாந்தி, மோக்ஷம் எடைப்படும இவ்வெண்வித
 பலன்களைநாடி முறையே கிழகராதி யெண்டிக்குகளையும்
 நோக்கியிருந்து செபித்தலும் உண்டு. ஓசையுண்டாயிற் பாவ
 மிகுமாகலின் செபமாலையில் ஓசையுரு மற் செபிக்கவேண்டிய
 இன்னும் விரிக்குற் பெருகும். ஏனையவற்றையும், இஃபர
 றிய சரித்திரங்களையும் உபதேசகாண்டம் பிரமோத்தர காண்
 டம் சிவரகசியம் கடம்பவனபுராணமாதியவற்றிற்காண்க.

உருத்திராக்கவிசிட்டஞ்சனம் முற்றிற்று.

திருக்கோயிற்குற்றம்.

திருக்கோயி றன்னின்மலந்த சலம்விடுத லுமிழ்தல்
 திருவிளக்குச் சாயையிலிங் கச்சாயை கடத்தல்
 திருக்காலாய் வலம்வருத லோடிவலம் வருதல்
 ஒண்டொடிவே சியாப்புணர்த லுற்றவரை நினைத்தல்
 மருங்காழ்ந்ந் மாலியத்தைச் சிவன்றனைக்கோ முகையை
 வழிசுடத்த லாடையின்றி மருவுதல்கான் றுமிழ்தல்
 பெருக்கநீ றணியாலம பெலிப்டற்று மிதித்தல்
 பெலிபீடங் குறுக்கிதிதல் பெருமானசந் நீதியில். க.

எறட்டேன லுமிதுச தண்டபலி பீடம்
 இலிங்கமிவை சாயைமிகித் தேருதல்'பொய்ம்பொழிதல்
 பேறிதவே வசுகிபிறர் தாரத்தை விரும்பல்
 பெரும்புனலா லிருபாதங் கழுவாமை சயனம்
 தேறபா கிலைகினறம் பலமுமிழ்த றிருடல்
 .திருக்கோயி னியமந்தைச் செய்தவத்தோர் தங்கட்
 சாற்றணியுஞ் சடைமுடியா சாகமத்திற் சொலுமீவ்
 வானைந் தீதா டிரணடுகுற்ற மாகா வன்றே. உ.

திருக்கோயிற்குற்றம் முற்றிற்று.

இவ்வாசிரிய ரருளிச்செய்தவையென மூன்று பிரதிக
 ளிற் கிடைத்த இச்செய்யுட்கள் கடம்பவன புராணக்கருத
 னையே ஒத்திருக்கின்றன, ஆனால், பிரதிகளில் இரண்டொரு
 பாடபேதமாத்திரம் உண்டு.

திருக்கோயிற்குற்றச்சூசனம்.

இம்முப்பத்திரண்டு குற்றங்களுள்ளே சிலவற்றைக் கொள்ளாது வேறு சிலவற்றைக் கொள்ளுவதும் சிலநூற்றாண்டுகளாகியும் எவரும் ஒப்ப முடிந்தவென்பார் அம்முப்பத்திரண்டையும் இவ்வாசிரியர் அருணகிரிபுராணம் வலம்புரிச்சுருக்கத்தில் (கூ) வது செய்யுண்முதலியவற்றில் விளக்கி, இங்ஙனங் கோடலை இவ்விருசெய்யுளின் விளக்கியருளினார். ஆகலின், அத்தொகையினடங்கிய பிறவும் ஆலயத்தில் நியற்றத்தக்க தனவேயெனக் கொள்ள, ஸ்நானஞ்செய்யாமலும் ஆசனசந்தானும் செல்லுதலாதிய ஏனைக்குற்றங்கள் இவ்விருத்தித் துள்ளே அசுசிமுதலியவற்றடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும். விரிப்பிற் பெருகும்.

இக்குற்றங்கள் அபுத்திபூர்வமாகநேரின் வேதத்திலுள்ள உருத்திரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச்செபிக்கின் முற்றுமகனும், அவ்வேதவாக்கிய மந்திரங்களை உச்சரித்தற்கு அருகரல்லாதவர் அகோரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச் செபிக்கக்கடவர். இக்குற்றங்களைப் புத்திபூர்வமாகவேயியற்றின் தப்பாது எரிவாய் நிரயத்தில் அழுந்துவது நிண்ணம். இதற்குப் பரிகாமூடில்லை என்பது வேதாசிரியர்களின் துணிபாகலின், ஆலயத்திலே புண்ணியத்தை நாடிப்போய் இத்தகைய செயல்களால் பாவத்தைத் தேடிக்கோடல் முறையன்று. ஆகையால், இவற்றுள் ஒன்றையுமியற்றாது தத்தமக்கு விதித்தவாறே ஒவ்வொவ்வல்லையினின்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருவருளைப்பெற்று மீள்வதே கடமையாம். சுபம்.

திருக்கோயிற்குற்றச்சூசனம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைஞானசம்பந்தநாயனார் திருவடிவாழ்ச்சி.

பரிசோதனைபத்திரம்.

பதகம்.	வரி.	பிழை	இருத்தம்
க	உரு	ாளபஞ்சா	ரசபஞ்சா
கரு	உள	றுத்தி,	றுத்தி
உக	கஅ	கத்திடை	கத்திடை
உள	உக	துரை	துறை
கத	உக	ஆட்றி	ஆட்கு
கி	உள	ரோன்றமுதல்	ரோன்றுமுது
கக	உரு	செய்தல	செய்தல்